

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

د.سهنگر عبدالله رسول

جامعة رابهرين

sangar.history@uor.edu.krd

هداية عبدالله حمدامين

جامعة رابهرين

hidayatbaxtyar@gmail.com

الكلمات المفتاحية: الاستبداد السياسي، مصدر السلطة، شرعية الحاكم، العدالة، الشورى.

كيفية اقتباس البحث

رسول , سهنگر عبدالله , هداية عبدالله حمدامين , رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري , مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية , المجلد ١٦ : العدد ١٠ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

**Rejecting Political Oppression: The Theory of Legitimacy of Rule
According to Muslim Thinkers and Scholars in the Fifth Century AH**

Dr. Sangar Abdullah Rasul

University of Raparin

sangar.history@uor.edu.krd

Hidayat Abdullah Hamdamin

University of Raparin

hidayatbaxtyar@gmail.com

Keywords : political repression, the foundation of authority, the ruler's legitimacy, fairness, consultation.

How To Cite This Article

Rasul , Sangar Abdullah , Hidayat Abdullah Hamdamin , Rejecting Political Oppression: The Theory of Legitimacy of Rule According to Muslim Thinkers and Scholars in the Fifth Century AH ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, October 2026,Volume:16, Issue 10.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

ملخص

تهدف هذه الدراسة إلى إجراء تحليل عميق لأفكار أشهر علماء ومفكري القرن الخامس الهجري، واستقصاء مواقفهم ورؤاهم حول الاستبداد والسلطة، مع التركيز بشكل خاص على آراء ومواقف كل من (القاضي عبد الجبار، الماوردي، الجويني، والغزالي). تبحث الدراسة مواقفهم تجاه الفكر السياسي وشرعية حكم الحاكم من خلال مؤلفاتهم ونتائجهم الفكري. وللوصول إلى إجابات دقيقة، استندت الدراسة إلى النصوص الأصيلة والمصادر الموثوقة. وتتمثل الميزة الأساسية للبحث في تحليل الخطاب القائم على أربعة أسس رئيسية هي: العدالة، الشورى، مسؤولية الحاكم، ومصدر شرعية السلطة. وعلى الرغم من أن أحداث القرن الخامس الهجري بينت دعمهم لحكام ذلك العصر رغم ما شاب حكمهم من استبداد وتقصير، إلا أن المتأمل في كتاباتهم يجد أنهم رفضوا الاستبداد السياسي بطرق مختلفة.

يتألف البحث من مقدمة، وأربعة محاور رئيسية، وخاتمة، وقائمة بالمصادر. يتناول المحور الأول مفهوم "العدالة"، ويسعى لاستكشاف آراء العلماء ومواقفهم تجاه هذا المبدأ، وكيف عبروا من خلاله عن تأييدهم أو معارضتهم لممارسات السلطة والظلم في عصرهم. أما المحور الثاني، فيركز على

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

"الشورى" (أو المجالس الاستشارية) باعتبارها ركيزة أساسية للشرعية السياسية للحكام، ويناقش كيف عبر الفقهاء عن آرائهم ومواقفهم في هذا السياق. ويتطرق المحور الثالث إلى "مسؤولية الحاكم"؛ فيطرح تساؤلات حول طبيعة هذه المسؤولية ونطاقها، وهل تُعد سلطات الحكام مطلقة وغير قابلة للمساءلة، أم أنهم مسؤولون أمام الشعب والمؤسسات القانونية؟ وفي المحور الرابع والأخير، يُناقش مصدر السلطة السياسية لدى المسلمين؛ حيث يُطرح تساؤل حول ما إذا كانت هناك عائلات أو شخصيات تتمتع بقدسية تمنحها حق الحكم، أم أن سلطة الحاكم وشرعيته تستمدان وجودهما من "رضا الشعب".

Abstract

The main objective of this work is to conduct a detailed analytical assessment of the beliefs and views of prominent Islamic scholars and experts in the fifth century AH regarding tyranny and power. Highlighting the views and positions of Qazi Abdul Jabbar Mu'tazali, al-Mawurdi, al-Jwaini and al-Ghazali in particular. In other words, it highlights their views on political thought and the legitimacy of ruling power within the structure of their writings. The research is based on authentic text and reliable sources to arrive at an approximate solution to the questions. The assessment of four basic components of justice—consultation and council, accountability of the ruler, and the principle of ruler legitimacy—form the main feature of the study. While there was some oppression and self-imposition in the writings and activities of the intellectuals and legal experts of the fifth century AH, it seems on the surface that they backed the rulers of the time. They have responded differently to political persecution.

The research consists of an introduction, four main themes, conclusions and a list of sources. In the first topic, which is related to justice, an attempt was made to find out the opinions and attitudes of scholars through this principle, how they expressed their support or opposition to the power and oppression of their time. The second topic, which dealt with councils and consultations as an important and main principle for the political legitimacy of the rulers, discussed how the jurists expressed their positions and opinions about it. He has expressed oppression. This is despite the fact that the third topic discusses the responsibility of the ruler, what is the ruler responsible for and how? Are the powers and limits of the rulers absolute and irrevocable? Whether or not they are responsible to the people and the legal institutions. In the fourth and final topic, it is argued that the source of ruling authority among Muslims is heaven and God. Is any family or personality sacred to rule, or does the ruler's power and legitimacy come from the consent of the people?

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

رہنکردنہوہی ستمکاری سیاسی لہریگہی تیوری شہرعیہتی فہرمانرہوا لہلایہن بیرمہند و زانیانی
ئیسلامی سہدہی (١١/١٥) دا

د.سہنگہر عبدللہ رسول

ماموستا/ زانکوی راپہرین

sangar.history@uor.edu.krd

ہدایۃ عبدللہ حمدامین

خویندکاری ماستہر/ زانکوی راپہرین

hidayatbaxtyar@gmail.com

پوختہ

ئہم توئینہوہیہ ئامانجیہتی لیکۆلینہوہیہ کی شیکاری قوول بکات لہ بیرۆکە ی زانا و شہرعزانہ دیارہکانی سہدہی پینجہمی کۆچی، ئاخۆ ھەلوئست و بۆچوونیان دەربارہی ستمکاری و دەسەلات چی و چۆن بوو، بەتایہتی جەختکردنہوہ لہسەر بۆچوون و ھەلوئستەکانی ھەریەک لہ (قاضی عبدالجبار المعتزلی-قازی عەبدولجەباری موختەزلی، الماوردی-ماوردی، الجوینی- جوہینی و الغزالی- غەزالی)، بەو واتایہی بەدواداچوون دەکات بۆ ھەلوئستیان سەبارەت بە فکری سیاسی و شہرعیہتی حوکمرانی فہرمانرہوا لہ چوارچێوہی نووسین و بەرھەمەکانیان، لہو پیناوەدا بۆ گەشتن بە ھەلامیکی نزیک لہ پرسیارہکان، توئینہوہکە لہسەر دہقە رەسەن و سەرچاوہ متمانہ پیکراوہکان ھەلچنراوہ. تاییہتمەندی سەرہکی توئینہوہکە شیکاری و قسەکردنہ لہسەر چوار بئەمای سەرہکی دادپەرورہی، راویژ و شورا، بەرپرسیارہتی فہرمانرہوا و سەرچاوہی شہرعیہتی فہرمانرہوا. ھەرچەندہ لہ رووکەشدا دەرہکەوئیت کە زانا و شہرعزانہکانی سہدہی پینجہمی کۆچی پالپشتی دەسەلاتدار و فہرمانرہواکانی سەرہمەکەبوون، لہ کاتیکدا جۆرئیک لہ ستمکاری و خۆسەپینان تیدا بوو، بەلام ئەگەر لہ نووسین و بەرھەمەکانیان سەرنجبدرئیت لہریگہی جیاوازہوہ ستمکاری سیاسیان رەتکردوہ.

کلیلی وشە: ستمکاری سیاسی، سەرچاوہی دەسەلات، شہرعیہتی فہرمانرہوا، دادپەرورہی، راویژ.

پیشەکی

سہدہی پینجہمی کۆچی نوینہرایہتی دہسکەوتیکی بەرچاو دەکات لہ میژووی فکری سیاسی ئیسلامیدا، بەو پیپہی خەرمانیکی دەرہکەمەند لہ نووسین و بەتاییہت مەرچەکانی شہرعیہتی دەسەلات و حوکمرانی موسلمانان دارپژراوہ.

لہم چوارچێوہیەدا زانا و شہرعزانیانی موسلمان پرسیار ی بنەرہتی و قول دہخەنەروو، بەوہی ئایا شہرعیہتی فہرمانرہوا لہ کوئوہ سەرچاوہ دەرگرت؟ ئایا ستمکاری چیپہ و کێ بەستەمکار دادەنرئیت؟ ئایا دروست و رەوايە گوئیاریہی فہرمانرہوايہ کی ستمکار بکرت؟ سنوور و دەسەلاتی دەسەلاتی پیشەوا و خەلیفہی موسلمانان چەندہ؟ ئایا دەسەلاتەکانی رەھا و بێ لێرسینہوہیہ یان بەرپرسیارہ؟ لہ چوارچێوہی شہرعیہتی ئیسلامیدا چۆن رێگری لہ نادادپەرورہی دەرگرت؟

ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ هه‌ولێکە بۆ وه‌لامدان‌وه‌ی چه‌ند پرسیارێکی بنه‌ره‌تی به‌وه‌ی که ئایا لایه‌نگر و پالپشتی ئەو شێواز و مۆدیلە بپوون له‌ ده‌سه‌لات که له‌دوای خه‌لیفه‌کانی راشدینه‌وه‌ هاته‌ کایه‌وه‌؟ ئەگەر پالپشتی بوون بۆچی پشتگیری له‌و فۆرهمه‌ی فه‌رمانه‌واپی ده‌که‌ن، له‌کاتیکی لادانیکی ئاشکرا و پوون له‌ بنه‌ما سیاسی و ئاکارییه‌کانی فکری سیاسی و به‌تایبه‌ت ئەزموونی سیاسی په‌یامبه‌ر و چوار خه‌لیفه‌که‌ روویداوه‌. چۆن ده‌کریت زانایان و شه‌رعزانه‌کان که خۆیان به‌ به‌رگریکاری سه‌ره‌سه‌ختی تیگه‌یشتنی دروستی ئیسلام ده‌زانن، که‌چیکۆک و ته‌بابن له‌گه‌ڵ وه‌ها ده‌سه‌لاتیکدا؟ یاخود نه‌خێر زانا و شه‌رعزانه‌کان نه‌ک هاویدی ده‌سه‌لات نه‌بوون، به‌ئکو وه‌ک به‌ره‌هه‌ستکار و دژیه‌ری ئەم بیرکردنه‌وه‌ سیاسیه‌ هه‌لوێستیانه‌ی ده‌ریپووه‌؟ توێژینه‌وه‌که‌ مه‌به‌سته‌یه‌تی که‌ ئەوه‌ ئاشکرا بکات ئەو به‌ره‌هه‌ستکاری و دژبوونه‌ی زانایان و بیرمه‌ندانی سه‌رده‌مه‌که‌ چۆن له‌ به‌ره‌مه‌کانیان ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌؟ ئایا به‌ ئاشکراپی توانیویه‌ گوزارشت له‌ بۆچوون و تێروانییه‌که‌یان بکه‌ن؟ توێژینه‌وه‌که‌ ده‌خوازێت له‌ قولایی نووسین و به‌ره‌می ئەم زانایانه‌دا وه‌لامی ئەم پرسیارانه‌ بدۆزێته‌وه‌ و ده‌رگایه‌کی بچووک بکاته‌وه‌ بۆ تیگه‌یشتن له‌ دژیه‌کی و ناکوکی هه‌لوێستی زاناکان که له‌ رووکه‌شی کاره‌کانیان ده‌رده‌که‌وێت.

که‌واته‌ سه‌رچاوه‌ ره‌سه‌نه‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی، به‌تایبه‌تی نووسینی زانایانی وه‌ک قازی عه‌بدولجه‌بار، ماوردی، جوهری و غه‌زالی له‌پال کتیب و ته‌نانه‌ت توێژینه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ هاوچه‌رخه‌کان ده‌بن به‌ هه‌وێنی خه‌ملین و پیکهاته‌ی توێژینه‌وه‌که‌مان.

ئهبه‌یی ئاگاداری و گه‌رانه‌کانی ئیمه‌ توێژینه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی هاوشیوه‌ له‌باره‌ی ئەم پرسانه‌ و ئەم قۆناغه‌ له‌ فکری سیاسی به‌م ناوێشانه‌ نه‌کراوه‌، بۆیه‌ به‌ ئه‌رکی ده‌زانین، ئەگەر به‌ هه‌ولێکی بچووکیش بێت، به‌شداری له‌ تیگه‌یشتن و فراوانکردنی زانیارییه‌کانی په‌یوه‌ست به‌م بابته‌ بکه‌ین.

هه‌لبه‌ت سروشتی توێژینه‌وه‌که‌ ده‌خوازێت که‌ له‌یه‌ککاتدا میتۆدی جیاواز به‌کاربه‌یتریت، به‌و ئامانجه‌ی که‌ بتوانریت به‌ بۆچوونی خوازاو و نزیک له‌راستی بگه‌ین، له‌پال میتۆدی شیکاریدا، زۆرجار په‌نامان بۆ میتۆدی به‌راوردکاری بردووه‌، هه‌لبه‌ت له‌و رێگه‌یه‌وه‌ ویستراوه‌ که‌ دوو بۆچوون و دوو قۆناغی جودا له‌به‌ریه‌ کرانایان بۆ بکریت و ئەنجامه‌کان له‌و رێگه‌یه‌وه‌ وه‌ده‌ست به‌یندرین.

توێژینه‌وه‌که‌ له‌ پێشه‌کی و چوار ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی و ئەنجام و لیستی سه‌ره‌چاوه‌کان شێوه‌ی گرتووه‌. له‌ ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مه‌دا که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ دادپه‌روه‌ری هه‌ول‌دراوه‌ بۆچوون و هه‌لوێستی زاناکان بزانریت که‌ چۆن له‌رێگه‌ی ئەو بنه‌مایه‌وه‌ پشتگیری یان دژایه‌تی خۆیان بۆ ده‌سه‌لات و سه‌تمکاری سه‌رده‌مه‌که‌یان ده‌ریپووه‌. له‌ ته‌وه‌ره‌ی دووه‌مه‌دا که‌ تایبه‌ت بووه‌ به‌ شورا و راوێژ وه‌ک بنه‌مایه‌کی گرنه‌گ و سه‌ره‌کی بۆ شه‌رعیه‌تی سیاسی فه‌رمانه‌واکان، قسه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ کراوه‌ که‌ شه‌رعزانه‌کان له‌و رێگه‌یه‌وه‌ هه‌لوێست و سه‌رنجی خۆیان ده‌رباره‌ی سه‌تمکاری ده‌ریپووه‌. ئەمه‌ سه‌ریاری ته‌وه‌ی که‌ له‌ته‌وه‌ره‌ی سییه‌مه‌دا تاوتوێ به‌رپرسیاریه‌تی فه‌رمانه‌وا کراوه‌، که‌ ئایا فه‌رمانه‌وا به‌رامبه‌ر به‌چی و چۆن به‌رپرسیاره‌؟ ئایا ده‌سه‌لات و سنوری فه‌رمانه‌واکان ره‌هایه‌ و لێپێچینه‌وه‌ی نییه‌؟ یاخود نه‌خێر به‌رامبه‌ر به‌گه‌ل و دامه‌زراوه‌ی یاسایی به‌رپرسیارن. له‌ ته‌وه‌ره‌ی چواره‌م و کۆتایی گه‌نگه‌شه‌ی ئەوه‌ کراوه‌ که‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وا له‌ نێو موسلماناندا بریتییه‌ له‌ ئاسمان و خودا؟ ئایا هیچ بنه‌ماله‌ و که‌سایه‌تییه‌ک پیرۆز و دیاریکراوه‌ بۆ فه‌رمانه‌واپی، یاخود نه‌خێر ده‌سه‌لات و شه‌رعیه‌تی فه‌رمانه‌وا له‌ په‌رامانه‌ی گه‌له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت؟

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء

المسلمين في القرن الخامس الهجري

تهودرهى يه كه م: دادپهروهري (العدل)

دادپهروهري به بنچينه يه كه م ده سلا ت و فه رمانپه وايه تي دادهنري ت، هه ر نه مه ش بو ه ته بنه ماي فه رمانپه واي له سه رده مي خه ليفه كاني راشيدين، هه روه ك له وتاري ده سته كاربونان به پرووني رهنگيداوه ته وه (الطبري، ١٩٦٧هـ، ج ٣، ٢١٠). به رمه بناي ته وه دادپهروهري يه كي كه له و بنه مايانه ي زانايان و شه رزانه كان بو شه رعييه تي فه رمانپه واي ديارپه ركه روه وه، ئامانجيشيان ته وه بو وه، له و رپيه وه ره خنه له سته مكارپي سياسي بگرن، له به رنه وه ي نه يان تواني وه يان نه يانويستوه راشكوانه و بي پتووش ره خنه ئاراسته ي ده سلا تداران بكه ن، چونكه پييانوابوه به رزه وندي له وه دا يه بتوانن به رده وامبن، بو ته وه ي سوودي زياتر به مسولمانان و ده سلا تداران ييش بگه يه نن، به لام نه گه ر راسته وخو ته و كاره بكه ن تووشي راوه دوونان و ده ربه ده ري و زيندان يكر دن ده بنه وه و داده برين، هه روه ها ئامازديان به وه كر دو وه پيويسته فه رمانپه وايان بو به رزه وندي گشتي به جيبه جيكر دن دادپه ورييه وه په يوه ست بن، بويه له چوارچيويه رافه ي ثايه ته كاني قورئان و ليكدانه وه ي فه رموده كاندا، ئاموزگاري فه رمانپه وايانيان كر دو وه، كه ماف به خه لك ي بدن و سته ميان لينه كه ن (الطبري، ٢٠٠١، ج ٧، ١٦٨-١٧١؛ البيضاوي، ١٤١٨هـ، ج ٢، ٧٩-٨٠).

كه واته له لاي زانا و بيرمه نداني ئيسلامي دادپهروهري گر دپه رابو وه به خيلافه ت و شه رعيه تي فه رمانپه وا، به پيچه وانه وه له ده روه ي ته و ميتوده له فه رمانپه واييه، سته مكار ي و ناداديه يه. بيرمه ند و فه يله سو في سه ده ي نو يه مي كوچي (ابن خلدون) كه بيركر دنه وه كاني له سه ر پاشخاني زانا وه شه رزانه كاني پيشخوي دارشتوه و گوزارشت له فكري سياسي ئيسلامي ده كات له وما وه يه دا، دواي وردبوونه وه و سه رنجداني ده سلا ت و فه رمانپه واکان، پرواي وايه كه زورينه يان سته مكار و مله ورن و دوور بوون له دادپهروهري، له سه ر ته و بنه مايه دادپهروهري ته وا و ته نها له خلا فه تي شه رعي دا ده بينيت كه بنه ماكه ي بريتيه له شورا و هه لئار دن (ابن خلدون، ١٩٨١، ج ١، ٤٦١)، كه له لاپه ره كاني دواتر دا با سي ته مه ده كه ين.

شه رزان و بيرمه ندي ته شه ري (الموردي - ماوردي م ٤٥٠/ك ١٠٥٨) يه كي كه له و زانايانه ي ديد و تيرواني ي ورد و ئاگايانه ي هه بو وه بو دوخي سياسي و كومه لايه تي كومه لگاي ته و كاته ي مسولمان، به يي پيوره شه رعييه كان تيوري ده سلا ت و فه رمانپه وايه تي دارشتوه، له و بنه ما سه ره كيانه ي بو پيشه وانه تي ديارپه ركه روه بريتيه له دادپهروهري، كه مه به ستي سه ره كي ته وه يه، نابيت فه رمانپه واي مسولمانان سته مكار بيت، به ليكدانه وه يه كي دي كه ده يه ويت په يامي ته وه بگه يه نيت، كه زوردار و سته مكار شاياني فه رمانپه وايه تي نييه، واته هو شداري به فه رمانپه وايان دا وه كه له سته مكارپي دوور بكه ونه وه (الموردي، ٢٠٠٦، ١٩). ته و تيگه يشتن و فه ره نكه ي ماوردي ته نها له بواري فقه ي سياسي كورت هه لنه هاتوه، به لكو دادپهروهري بنه ماي ته خلا ق و ئاكار دانا وه، به و پييه ي كه دادپهروهري به سه ره كي ترين بنه ماي شه رعيه تي فه رمانپه واي ديارپه ركه روه، نه ك قوره ي شي بوون (الموردي، ٢٠٠٦، ١٧). ته مه ش ته و په يامه ي ناوبرا وه كه به ناراسته وخو سته مكاراني سه رده مه كه ي ره ت كر دو وه ته وه، ته نانه ت نه ك قوره ي شي بوون پيوره ي يه كلا كه روه نييه، به لكو ته گه ر بانگه شه ي ته وه ش بكه ن كه به ره چه له ك بو بنه ماله ي پيغه مبه ر ده گه رينه وه، نابيته پيوره ي شه ري و ياساي و چاو له ئاستنه بووني دادپهروهري نا پو شريت، به رمه بناي ته وه ماوردي مانه وه ي فه رمانپه وا له سه ر په يره وكر دن دادپهروهري، به مه رجي پا به ندي خه لك ي بو فه رمانه كاني پيشه وا داده نيت، به پيچه وانه وه

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

ههركاتيک له دادپهروهري دوورکهوتهوه، پټويست نبيه لهسهرخه لکی گوتپرايه لي بکهن (الموردي، ٢٠٠٦، ٤٢).

یه کیکتر له زانا و بیرمهندانی سدهی پینجه می کوچی بریتیه له (الجوينی - جوینی م. ٤٧٨/ک ١٠٨٥ ز) هه رجه نده له کتیه کهیدا بو یه که مجار باس له مهرچی قورپیشیون دهکات و کومه لیک به لکه دینیتتهوه، کهچی هه ر خوی ئاماره بهوه دهکات ئه و فهرموده یی که له و باره یه وه هاتوو نه گه یشتوته ئاستی گیرانه وه ی به کومه ل (المواتر) (الجوينی، ١٤٠١ هـ، ٨٠)، ئهمه ش نیاز و مه بهستی نووسه ر ئاشکرا دهکات که ئهم بنه مایه پټويست و بنه رتی نیه. دوور نیه ئه و بابته ی بویه زیاتر زهق کردوو ته وه که دزایه تی بیت بو ئه و لایه ن و گروپانه ی که به پیچه وانه ی عه باسیه کان له ناوچه کانی باکوری ئه فریقا و ناوچه کانی دیکه به ناوی بنه ماله ی پیغمبه ر و قورپیشی، ویستویه دهسه لاتی خوین بشه رعینن، ئاشکرایه که جوینی یه کیک بووه له وانه ی به رگری له دهسه لاتی عه باسیه کان کردوو دژ به و لایه نانه ی که له ژیر چه تری ئال و بیتدا ویستویه خلافت وه رگرن. تیزی زانایای ناوبراو له باره ی حتمیه تی بوونی فهرمانپه و له هه موو دۆخیکدا به پټويست ده زانیت، به مه بهستی پارێزگاری له به رزوهندی هاو لاتیان و بوونی ئاسایش و ئارامی، به توندی به رگری له و بۆچوونه دهکات که ده بیت گوتپرايه لي ته وای فهرمانپه و بکریت با خراپه کار و ناشایسته ش بیت، له دیدی ئه ودا قه بولکردنی فهرمانپه وای ناشایسته خراپیه کانی که مته ره له نه بوونی که ده بیت هوی تیکچوونی شیرازه و بلا بوونه وه ی خراپه کاری، ئهم تیروانینه ی له ژیر بنه مای فیهی (الضریرین^(١)) دا جیکردوو ته وه (الجوينی، ١٤٠١ هـ، ٩٨-١١١).

به لای جوینییه وه، بوونی دهسه لات و دانانی فهرمانپه و بۆ ریکخستنی کاروباری گه ل و پاراستنی سنووره شه رعیه کان و وه دیهینانی ئاشتی کومه لایه تی و دهسته به رکردنی دادپهروهري و ریکگرتن له سته م و زۆرداریه، به لام هه رکاتیک فهرمانپه و پیچه وانه ی ئهمه ی ئه نجامدا و دهسه لاتداران بویری ئه نجامدانی سته میان هه بوو و سته ملیکراو نه یزانی کئ سته می لیکردوو، ئه و پټويسته ئه و دۆخه چاره سه ر بکریت، چونکه له بنه رته دا ئه رکی سه ره کی فهرمانپه و بۆ ئه وه یه، ریکوپیک و یه کگرتووی به رپا بکات، له حاله تی راستنه کردنه وه ی رپه وای فهرمانپه وایه تی و جیه یشتنی خه لک و لینه پرسینه وه یان، حه ق و ناحه ق تیکه ل ده بیت و سته مکاری په ره ده ستینیت و کاروباره کان له گرێنه ده چن (الجوينی، ١٤٠١ هـ، ١٠٦-١٠٧)، لیره دا ئه وه روون ده بیتته وه ئهم زانایه دادپهروهري به مه رجیک سه ره کی بنه مای فهرمانپه وایه تی داناوه، چونکه به بی بوونی ئه و بنه مایه فهرمانپه و شه رعیه تی نابیت و پټويسته دوور بخریته وه و که سیکی دیکه بخریته شوینی (الزبدانی، ٢٠١١، ٢٠٦؛ حبش، ٢٠١٩، ٨٧).

له لایه کتره وه (قاضي عبدالجبار - قازی عه بدولجه ببار م. ٤١٥/ک ١٠٢٥ ز) که یه کیکه له گه وه که لامناسه کانی موخته زیله له کتیه کهیدا به ناوی (المغنی) دادپهروهري به سه ره کیتترین بنچینه ی شه رعیه تی فهرمانپه و ئه ژمار کردوو، له دیدی ئه ودا مروفه کان له زهین و هزری خویندا ده توان دادپهروهري بناسن و له سته مکاری جیایی بکه نه وه، به و واتایه ی که به بی بوونی ده قی ئایینی ده توانریت دادپهروهري بناسریت، ئهمه ش خالی جیاکه ره وه و ناکوکه له گه ل تیوری ئه شه رعیه کان که جه ختی له وه ده کرده وه هیه کرداریک به بی بوونی ده قی شه ری به سته م دانانریت، به و واتایه کتر تیزی ئهم شه رعزانه ی موخته زیله ئه وه یه که مروف سه رپشک و ئازاد دهکات که به پتوه ری عه قلی بریار له سه ر کرداره کانی فهرمانپه و بادت ئاخو له چوارچیه ی دادپهروهريه یان سته مکاری (عبدالجبار، د. س،

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء

المسلمين في القرن الخامس الهجري

٢٠٤-٢٠١). لهرووی پراکتیکیه وه قازی عهبدولجه بار شهرعیتهی فه رمانپه وای به دادپهروه ریه وه گریدابوو، شیکاریه کانی ئەم زانایه بۆ سهردهمه که ی ئیجگار گریگ و پربایه خ بوون، چونکه که م که س بویری ئەوهی هه بوو به و شیوازه و به ئاشکرا شهرعیتهی فه رمانپه وای به هوی نادادی و سته مکاریه وه رته بکاته وه و به هه لوه شاهوی دابنیت.

ئهم شهرعزانه بۆ زیاتر روونکردنه وهی مه به سته که ی و دزایه تی سته مکاری و په تکردنه وهی له رێگه ی بنه ماکانی بیرو موعته زلیله وه ئاماره ده کات کاتیکی خوا بۆ خووی سته م ناکات و له سهر خووی قه ده غه یکردوو، رازیش نابیت، بنه ده کانی سته مکار بن، له به رته وه داوای لیکردوون لێ دوور بکه ونه وه ر (عبدالجبار، د. س، ص ٢٠٥)؛ ابن عقیل، ١٩٧٠، ج ٢، ٧٤٣؛ الازدی، ١٩٨٣، ج ١١، ١٩٨٣، ١٨٢). لیره وه یه زانا و شهرعزانه کان دادپهروه رییان کردۆته مهرجی یه که م بۆ ئەو که سه ی مافی ئەوه ی هه یه بپیته پی شه وای و فه رمانپه وای مسولمانان، تاوه کو نه توانن سته مکاری بکه ن و مافی سته ملیکراوان نه فه وتیت (القاضي عبد الجبار، د، س، ٤٨؛ عویس، ٢٠٠٧، ج ٢، ٥٤٩). ئەوه ی بۆته هوی پالپشتی هه لویستی نه یارانی سته م و زۆرداری سیاسی فه رمانپه وایان به درێژایی سهرده مه کان، جیاوازی دید و تیروانیی ره وته جیاوازه کانی مسولمانان بووه، له نیوان ئەوانه ی باوه ریان به هزری جه بریه ت هه بووه و ئەوانه ی ره تیان کردۆته وه (جبرون، ٢٠١٣، ٥).

به لای قازی عهبدولجه بباره وه په یه وکردنی دادپهروه ری له لای فه رمانپه وای به واجبیکێ داواکراو داده نیت که پتویسته دیار و شاروای وه ک یه ک بیت (قاضي عبد الجبار، د. س، فی الامامة ١، ج ٢٠، ١٩٥-٢٠١؛ سعید، ١٩٨٥، ٩١)، له به رته وه ی فه رمانپه وای بریکاری خه لکه و گهل خاوه نی سهروه ریه، له ژیر هیج بیانویه کدا روا و رێگه پیدراوینییه به سته مکاری و تاکه روه وانه ده سه لات به کار به ی نیت و ماف و ئازادی خه لکی پیتیل بکات (القاضي عبد الجبار، المغنی، د. س، فی الإمامة ٢، ج ٢٠، ٣١-٣٥)، هۆکاری جه ختکردنه وه له سهر دادپهروه ری له ده سه لاتدا له لای ناوبرا و ئەوه یه، ئەرکی سهره کی فه رمانپه وای په یوه سته به دنیاوه، به و پییه ی بۆ به رژه وهندی دنیایی و کاروباری خه لکییه، نه ک به رژه وهندی ئایینی و قیامه تی له ئەسته و بیت (القاضي عبد الجبار، المغنی، د. س، فی الإمامة ١، ج ٢٠، ٧٧). لیره دا خانیکی جیاواز و دیار له لای ئەم زانای موعته زلیله ده بینریت که ئەویش ئەوه یه که ده سه لاتداران ده خاته به رده م لپرسینه وه ی خه لک و به ناراسته وخۆش ئەو بنه مایه رته ده کاته وه که به شیک له فه رمانپه واکانی سهرده مه که ی له په نای ئەوه ی ئەوان نوینه ری خودان له سهر زهوی، خوایان له بهر پرسیاریه تی دزیوه ته وه و په یوه ست نه بوون به جیبه جیکردنی ئەرکه کانیان و به رپاکردنی دادپهروه ری.

ههروه ها (الزمخشری - زمخشری م ٥٣٨ هـ / ١١٤٤ ز) یه کیکه له زانا و رافه کارانی سهر به ره وتی موعته زلیله، دروستی ده سه لاتی فه رمانپه وایان به په یه وکردنی دادپهروه ریه وه به سته وه ته وه، له دیدی ئەودا پتویسته فه رمانپه وایان به ئەمانه تپارتیزییه وه ئەو ده سه لات به رتیه به رن که پتیان سپێردراوه و دادپهروه رین، له سهر ئەو بنه مایه فه رمانپه وایانی سهرده مه که ی په تکردوو ته وه و به سته مکار و دوور له مه نه جی خوا و پیغه مبه ر (د. خ) پیناسه ی کردوو (الزمخشری، ١٤٠٧ هـ، ج ١، ٥٢٣-٥٢٤).

به شیویه کی گشتی زانا و شهرعزانه کان له قوناغه کانی دواتریشدا دادپهروه ری وه کو ریشه ی سهرجه م به هاکان داده نین، ئەوان له هیج بارودۆخ و حاله تیک پاساوا ناده ن تاوه کو شلگیری بکریت له به رامبه ر

به‌های دادپه‌روه‌ری، له هه‌مانکاتدا ئه‌وه‌یان روونکردۆته‌وه هه‌چ مه‌به‌ستیک له ده‌ره‌وه‌ی به‌های دادپه‌روه‌ری خزمه‌تی راسته‌قینه‌ ناکات، چونکه نه‌بوونی دادپه‌روه‌ری واتای سته‌مکاری ده‌گه‌یه‌نیت، که ئیسلام ئه‌وه‌ی یه‌کلکردۆته‌وه که قه‌ده‌غه‌یه و ڕێگا‌په‌ندراوه، که ئه‌مه‌ش له تاکه‌وه‌ بو‌ ده‌سه‌لات و له تایه‌ته‌وه‌ بو‌ گشتی جیاوازی نییه (ابن تیمیة، ١٩٨٦، ج ٥، ١٢٦).

که‌واته دادپه‌روه‌ری ئه‌و بنه‌مایه‌ بووه که زانا و شه‌رعزانه‌کان له‌ڕێگه‌یه‌وه هه‌وێنانداوه بو‌ په‌تکردنه‌وه‌ی سته‌مکاری و شیوازی ده‌سه‌لاتی سه‌رده‌مه‌که‌یان به‌کاربێنن، له‌ڕێگه‌ی به‌راوردکردنی کار و چالاکی ئه‌و ده‌سه‌لاتدارانه به‌ بنه‌ما ئاکاری و ئه‌خلاقیه‌یه‌کانی فکری سیاسی له‌ ده‌قه‌کان و ئه‌زموونی په‌یامبه‌ر و خه‌لیفه‌کانی راشیدین، بو‌چوون و دیدگای خو‌یان ده‌ربه‌ریوه‌.

ته‌وه‌ره‌ی دووه‌م: راوێژ (الشوری)

راوێژ^(١)، له ئیسلامدا بریتیه‌ له ئالوگۆری بیرو‌را له‌ نیوان که‌سانی دانا و شاه‌زا بو‌ به‌رپه‌وه‌بردنی کاروباره‌کان، له‌ قورئانیشدا سو‌په‌تیک به‌ ناوی (الشوری)وه هاتوه‌ و له‌ ئایه‌تی (٣٨)دا خوا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ واتا: ((کاروباریان به‌راوێژ ئه‌نجام ده‌ده‌ن))، دیارترین ئاماژه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ بو‌ بابه‌تی ده‌سه‌لات و دیاریکردنی فه‌رمانه‌په‌وی مسو‌لمانانه، پێغه‌مبه‌ر (د-خ) په‌په‌وه‌ی کردوه‌ و خه‌لیفه‌کانی راشیدین و هاوه‌ڵانی‌ش به‌شو‌ئینیدا ڕۆیشتون، راوێژ له‌ بنه‌ما گرنگه‌کانی ده‌ستوور و سیسته‌می حوکمرانییه، ده‌سه‌لاتی دروست که ئیسلام دانی پێدان‌اوه، ئه‌و ده‌سه‌لاتیه‌ که به‌په‌ریه‌کانی له‌پێی گه‌فتو‌گۆ و مو‌توبه‌کردنی دیدگا جیاوازه‌کانه‌وه ده‌رده‌کات و له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه کاروباره‌کانی به‌رپه‌وه‌ ده‌بات، له‌ ڕێگای راوێژه‌وه ئیسلام هانی مسو‌لمانان ده‌دات یه‌که‌په‌چه‌ بن و ڕی له‌ په‌رته‌وازیی بگرن، فه‌رمانه‌په‌وی مسو‌لمانان جێبه‌جێکاری شه‌ریعه‌ت و فه‌رمانه‌کانیه‌تی، ئامانج له‌ راوێژ پاراستنی کیانی مسو‌لمانان و چه‌سپاندنی دادپه‌روه‌ری و دوورکه‌وته‌وه‌یه له‌ سته‌مکاری (الجای)، ١٩٩٣، ٩-١٢).

شورا له‌ فه‌ره‌ه‌نگی سیاسی مسو‌لماناندا دوو واتای هه‌یه، یه‌که‌میان جه‌خته‌کاته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پێو‌سته له‌ کاروباری گشتی و تایه‌تی کۆمه‌ڵی مسو‌لمانان راوێژ و پرس به‌یه‌کتر بکه‌ن هه‌روه‌ک له‌م زانیاریانه‌ی سه‌ره‌وه دیاری کراوه. دووه‌میان که مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئه‌م نووسینه‌یه ئه‌وه‌یه که له‌دانا و دیاریکردنی فه‌رمانه‌په‌وی مسو‌لمانان پرس و راوێژ له‌ناو چینی نوخبه و عاقله‌م‌ه‌ندانی کۆمه‌لگه‌ بکری‌ت و باشت‌ترین بو‌ ئه‌و پۆسته دیاری بکه‌ن و پاشان په‌زنامه‌ندی گشتی له‌ڕێگه‌ی راوێژی گشتیه‌وه بو‌ وه‌ریگری‌ت. ئاشکرایه جێبه‌جێکردن و په‌په‌وه‌ی راوێژ له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌کانی راشیدین بو‌ دانا و هه‌ڵبژاردنی فه‌رمانه‌په‌و و خه‌لیفه له‌ ڕێگه‌ی دوو شیواز و میتۆده‌وه‌ بووه، یه‌که‌میان ئه‌و شیوازه‌بوو که گه‌فتو‌گۆ له‌ نیوان هاوه‌ڵاندا بو‌ دانانی شو‌ئنگره‌وه‌ی سیاسی له‌دوای مرده‌نی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ئه‌نجام‌درا، که‌ تێیدا ئه‌بوبه‌کر وه‌ک خه‌لیفه‌ی شه‌ری به‌ زۆرینه‌ی ده‌نگ دیاریکرا (الشنقیطی، ٢٠١٨، ٢٠٤)، ئه‌م مۆدیه له‌ راوێژ له‌سه‌رده‌می عومه‌ری کوری خه‌تاب پێشکه‌وت و گۆرا بو‌ لیژنه‌یه‌کی شه‌شه‌ که‌سی که له‌ناو خو‌یان باشت‌ترین هه‌ڵبژێرن به‌پێی ئه‌وه‌ی بتوانی‌ت کوری خه‌لیفه‌کاندید بێت، ته‌نها وه‌ک لایه‌نی راوێژ مایه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌ ئامانجی دووریوون و ڕێگری له‌ سیسته‌می پشته‌اوپشتی. که‌واته ئه‌ندامانی شورا و راوێژ که‌سانی تایه‌تمه‌ند بوون، ئه‌و که‌سانه‌ی شیاون بو‌ بوون به‌ئه‌ندام له‌ ده‌سته‌ی راوێژ، ئه‌وانه‌ن که له‌ فه‌ره‌ه‌نگی سیاسی ئیسلامی ناو‌نراون ئه‌ه‌لی (الحل والعقد)، ژماره‌یان به‌پێی سروشتی

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء

المسلمين في القرن الخامس الهجري

سهردهمه كه و زور و كه مي كومه لگا دياري دهكريت، نهوانه پتويسته دادپهروهر و زانابن، زانستي ثايني و سياسيان ههبيت، له هه مانكاتدا خاوهن راو بوچوون و دانابي بن (الموردي، ٢٠٠٦، ١٨)، نه مهش زياتر روون دهبيت هه نه گهر بزاني له سهره مهرگا عومهرى كورى خه تتاب ليژنه يه كي دياريكرد بو نه وهى له دواي خو خه ليفه نو دهستنيشان بكه، نه وهى مايه سهرنجه نه وهى له راسپارده كانيدا هاتووه كه (عبدالله بن عمر - عه بدوللاي كورى عمر م ٧٣ ك/ ٦٩٣ ز) ي كورى نه ندماي ليژنه كه دهبيت، به لام مافي خو پالاوتنى نابيت، ههروهها (سعيد بن زيد) هه رچهنده يه كيكي بوو له وه هاوه له ي مژده ي به هه شتيان پيدر ابو و ليها توو و شاره زابوو، به لام له بهر نه وهى ئاموزاي بوو نه بخسته ناو ليژنه كه وه، بو نه وهى پرؤسه كه بيخه وش و دووريت له كاريگه ري خزميه تي و ده مارگيري (ابن شبة، ١٣٩٩ هـ، ج ٣، ٩٢٤؛ الطبري، ١٩٦٧، ج ٤، ص ٢٢٩)، له هه مانكاتدا بنه ماي ريكاريشي بو پيه وهستبوون به راويز و بوارنه دان به دروستبووني بوشي سياسي دانا (الشنقيطي، ٢٠١٨، ١٣٥). كه واته ليژنه دوو شت روون دهبيت هه نه ويش نه وهى يه كه م داناي فهرانپهوا له باوكه وه بو كور يان له سهر بنچينه ي خزميه تي و نزيكايه تي شه رعيه تي نييه، چجاي بكرتته پشتاويشتي و بنه ماله يي. دووهميان نه وهى كه به كارهيئاني نزيكايه تي له پيغه مبه ر (د.خ) و ثاينداري هيچ كه س و بنه ماله يه ك پيوهرى شه رعي و ياساي نييه بو فهرانپهواي، ههروهك ئاموزاكه ي عومهرى كورى خه تاب، هه رچهنده له وه كه سانه بوو كه له لايه ن خوداي گه وهره مژده ي به هه شتي پيدر ابو، واتا خواي گه وره شاهيدي پاكي و باشي نه م هاوه له ي دابوو، كه چي نه م نه بووه ته بنه ما بو نه وهى له بنه ما سهره كيه كاني فهرانپهواي چاووشي بكرت.

ميتودي دووهم له راويز نه وه بوو كه له سهرده مي خه ليفه نه بوبه كرى سه ديقيدا پيره وكراره، دواي نه وهى ههستي به وه كرد پتويسته له دواي خو كه سيك دياري بكات، له ماوه يه كي دياريكراودا پرس و راويزي به گه وره هاوه لان و نوخبه ي نه وكاته كر (الجويني، ١٤٠١ هـ، ٧٤)، دواي نه وهى وه ك كانديدي فه رمي عومهرى كورى خه تاب له چوارچيويه راويزي نوخبه و تايبه تيدا پيشكه شكرا، له قوناغي دواتردا كه برتيبوو متمانه ي خه لكي گشتي تا وهك فهرانپهوا و پيشه واي شه رعي قه بولي بكه (الطبري، ١٩٦٧، ج ٣، ٤٢٨-٤٣٥). هه رچهنده نه و پرؤسه يه له هه ردوو مؤديله كه دا ساده و ساكار بوو، نه گوراوه بو ده رگا و دامه زراوه ي فه رمي و قول، به لام بو نه و قوناغه گرنگ و پر بايه خ بوو، به تايبه ت نه گهر دوخي داناي سهركرده و فهرانپهواكاني نه وكاته له نه ريتي عه ربي و ده وروبه ريدي له به رچاو بيگريت.

هه رچونيك بيت نه م دوو ميتوده ي راويز بو داناي فهرانپهواي موسلمانان له دواي شه هيدكردي عه لي كورى نه بي تالب كه ده كاته چوارهم خه ليفه ي راشدين، له بار بران و پيره وى له مؤديل و ميتودي نه ريتي عه ربي و كيسراي و قهيسه ري كرايه وه، كه بنه ماكه ي برتيبوو له هيژ و خو سه پيني و ده مارگيري هوزايه تي، نه مهش به دريژاي سهرده مي ئومه وى و عه باسييه كان به رده وام بوو.

زاناو بيرمه نداني نه وكاته ي جيهاني ئيسلامي به تايبه ت له سه ده ي پيئجه مي كوچي/ يازده هه مي زانيندا به مه به ست و ئامانجي ره خنه گرتن و ره تكدنه وه ي مؤديلي باوي سهرده مه كه يان كه برتيبوو له خو سه پيني به ناره وا و ناپه سند ناساندوو، هه وليانداوه له نووسينه كانيان نه و دوو مؤديله ي كه له سه رده مي راشدين هاتبووه كايه وه توخ بكه نه وه، وهك ئامازه يان به وه كردوو كه خه ليفه و فهرانپهواياني ئيسلامي ته نها له ريگه ي نه م دوو ميتوده وه شه رعيه ت وه رده گرن (الجويني، ١٤٠١ هـ،

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

(٥٥)، ئەمەش بە ئامانجی ناشەرعی بوونی مۆدیلی ئەوان، بێگومان لە پال ئەو کۆمەڵە زانایەدا بە شیکتێر بە ھۆکار و مەبەستی جیاواز بەرگری یان بیانویان بۆ سیستەمی باو ھێناوەتەو و بە یاسایی و شەرعیان ئەژمار کردوو.

ھەر ھەوا زانا و شەرعیانی موعتەزێلە قازی عەبدولجەبار دەلێت فەرمانەرەوا لەناو موسلماناندا بە پابەندبوون و ھێنانەدی ئامانج و مەبەستەکانی شەریعەتەو دەچەسپیت، بێگومان ئامانجی شەریعەتیش بریتییە لە دادپەرەری و پابەندبوون بە شورا و راویژەو، بۆیە ھەرکاتێک دەسەڵاتدار لەو بنامایانە لایدا و پێیەو پابەند نەبوو، سەرھەتا پێویستە ئاگادار بکەیتەو و پێی لێبگیریت، لەبەرئەوھە لەبەنەرەدا فەرمانەرەوا گرێبەستیکە نێوان ئەوان و لەگەڵدا، بەمەبەستی سەرپەرشتیکردنی کۆمەڵگا لە پێی رێکارە شەریعیەکانەو (عەبدالجبار، المغنی ق ١، ج ٢٠، ٩٧؛ عمارە، ١٧، ١٩٨٤). خالی بنچینەیی بیرکردنەوھە ئەم زانایە پەرەزەمانەندی گەل ئەک خۆسەپینی، بەپێچەوانەو شەریعیەتی فەرمانەرەوايان بەتال و پوچە.

ھەر ھەوا زانا و شەرعیانی سەدەیی پێنجەم زەمخشەری مەرجی گوێراپەلی بۆ فەرمانەرەوا و کاربەدەستی موسلمانان بە ھەڵبژاردن و شوراو بەستووەتەو، بەو واتایە خەلیفە و کاربەدەستانی سەردەمەکە مافی ئەوھەیان نییە گوێراپەلیان بکەیت، چونکە بە ھەڵبژاردن و شیوازی خەلیفەکانی راشیدین نەچەسپوون، کەواتە شەریعیەتی یاسایان نییە، وەک ئامارەیی دەرپرینی یێزاری و نارازی بوونی خۆی بەرانبەر شیوازی فەرمانەرەواپی لە عەباسیەکان، پێیوایە خەلیفەکانی راشیدین گوێراپەلیان دەکەیت، چونکە لە پێی راویژەو ھەڵبژێردراون (الزەمخشری، ١٤٠٧ھ، ج ١، ٥٢٣-٥٢٤). لێرەدا بەروونی بۆچوونی ناوبراو دەرەدەکەوێت کە دەسەڵاتدارانی سەردەمەکە لەسەر نەبوونی بنەمايەکی گرنکەو بە شەری ئەناساندوو و گوێراپەلیشی بەپێویست نەزانوو کە بریتییە لە شورا و ھەڵبژاردن.

ماوردی وەک کەسایەتیەکی سیاسی کە پۆستی بالا و گرنگی پێدراو و لەھەمانکاتدا وەک رۆشنیر و نووسەرێکی سەردەمەکە دەرکەوتوو، لەوبارەوھە بەئەگای و وریاییەو مەبەست و خواستی خۆی دەرپرێوو بەجۆرێک نەبێتە ھۆی تورەبوونی فەرمانەرەوا و بنەمالەیی فەرمانەرەوا، لەترسی سزا و دەرپرەدەرکردن یان کوشتن. ناوبراو بۆ دەرخیستی ناشەرعیبوونی خەلیفەکانی سەردەمەکە، بەروونی و بە وردی لەکتێبەکیدە ھەوڵی زەقکردنەوھە شیوازی دانانی خەلیفە لەسەردەمی راشیدین دەکات، وەک ئامارە بۆ خۆسەپینی زۆرەملی پشتاویشتی سەردەمەکە، بۆیە بەناوھەوا و ناشەرعی دەزانێ کە زۆر لەخەلکی بکەیت تا بەناچاری و نابەدلی پەیمان و بەلێن بە خەلیفە بدەن، چونکە لەدیدێ ئەودا ئەمە ئازادی تاکەکەسییە و لەژێر ھیچ بیانویە کدا نابێت پێشیل بکەیت، ماوردی بەرووتر نارازیبوونی خۆی لەسەر شیوازی فەرمانەرەواکانی سەردەمەکە دەرپرێوو، بۆیە دەلێت ئەگەر دوو کاندیدی ھاویشیو بۆ خێلافەت ھەبوو، دەبێت لەرێگەیی ھەڵبژاردنەوھە ئەک خۆسەپینی یەکلایی بکەیتەو، ئەمەش نیشانەییە بۆ پەخنەگرتن لە دەسەڵاتدارانی سەردەمەکە کە بەھیچ جۆرێک بژاردەیان بۆ خەلکی لە دەستیانکردنی خەلیفە نەھێشتوووەتەو، لەسەر ئەو بنچینەییە بروای وایە خێلافەتی ھیچ کەسێک لەژێر ھیچ بیانویە کدا دانامەزێت ئەگەر بەراویژ و پەرەزەمانەندی خەلکی نەبێت، چونکە لای ئەو فەرمانەرەواپی گرێبەستیکە دوولایەنە و بەرەزەمانەندی دوولایەنەش شیوایی یاسایی وەرەدەگرت (الماوردی، ٢٠٠٦، دس، ٢٦-٢٨). لێرەدا ئەم شەرعیانە ھێما بۆ بابەتێکی زۆر گرنک دەکات کە فەرمانەرەواپی بە گرێبەستێ دوو لایەنە ناودەنێت، ئەگەر سەرنجی گرێبەست بەدین لە فەرھەنگی

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء

المسلمين في القرن الخامس الهجري

تهو كاتهى كۆمه لگه ئىسلامى له بابتهى مامه له ئابورييه كاندا، بۆمان دهرده كه وىت كه به بى رهمانه ندى فرۆشيار و كرپار، هممو مامه له يهك حهرام و هه لوه شاوهيه و شهرعيه تي ئاييني و ياساي وهرنه گرتوو و به پوچهل دانراوه، كه واته ئه وه پيمان ده لىت كه ماوردى به مه به ست ئهم بابتهى وروژاندوو، كه گرته به ستى فهرمانه واپى له سهرده مى ئه ودا دانه مه زراوه، چونكه رهمانه ندى لايه نى دووهم كه خه لكه وهرنه گيراوه، يان به زۆر و له ژىر فشارى ترس و به ناچارى وهرگيراوه، ئهمه ش مامه له كه به تال ده كاته وه. ئهم بابته كه برىتبه له گرته به ستى سياسى فهرمانه واپى، دواتر له فكرى سياسى ئه وروپيدا له سهرده مى مؤدبانه دا ئه بىته پرسى گرىنگ و پرپايه خ. هه رچه نده ماوردى به هوى ئه و دۆخه تايه تهى كه تىيدابوو له ده سه لات نزويكبووه و چه ند جار ئىك به رپرسياريه تي پىدراوه، هه ولىداوه به شيوه يه كى ناراسته وخۆ هه لوىستى خۆى له باره ي سته مكارى سهرده مه كه ي دهرى پىت. له وچارچۆيه دا كاتىك قسه له سهر شهرى و ناشه رى بوونى گواسته وه ي خىلافه ت له باوه ك بۆ كور ده كات، به ناراسته وخۆ ئه وه ئه و شىوازه به نادروست داده نىت (الموردى، ٢٠٠٦، ٣١-٣٢). ئه وه ي جى سهرنجه له لاي ئه و دادپه روه رى مه رجه سهره كى و بنه رته ييه له شهرعيه تي فهرمانه و نه ك شورا و هه لپژاردن. هه رچۆنىك بىت كتيبه كانى ئاماژه و هه لوىستى ناراسته وخۆى نووسه ر دهرده خات له وه ي كه نارازى بووه له شىوازي فهرمانه واپى سهرده كه ي.

له لايه كىتر زانا و شهرعزاني حه نبه ليه كه ن (ابن الفراء) كه كتيبيكى تايه ته مه ندى له سهر پيشه وايه تي و فهرمانه واپى هه يه، دواى ئه وه ي جه خت له سهر مه رجه كانى خه ليفه ي شهرى ده كاته وه، به لام به هوكارى جياواز چاو له مه رجه كان ده پۆشيت و فهرمانه واپى له حاله تي خۆسه پىنى و زۆردارىش به شهرى و ياساي ده ناسىنيت (ابن يعلى الفراء، ٢٠٠٠، ١٩-٢٢).

ئه و دۆخه ي له دواى هه ردوو جه نگی جه مه ل و سفىن ها ته كا يه وه كارى گه رى گه وره ي هه بوو له سهر يىرى نوخبه ي رۆشنير، بۆيه سىسته مى راوژ به تايه تي مؤدىلى عومه رى كورى خه تاب له لايه ن هه ندى له زاناوه به فه وزا و گه ره لاوژه پىناسه بكريت، وه ك ئاماژه ي ئه وه ي كه له شورا دا به زه حمه ت خه ليفه يه كلايى ده كريت وه (الشنقيطي، ٢٠١٨، ٣٠٤). ئهمه ش كارى گه رى و بالاده ستى نه ريت و مىراتى رۆشنيرى عه ربه ييه به سهر بنه ما شهرعيه سياسيه ئىسلاميه كه ن، له وباريه وه زانا و شهرعزاني سهرده مه كه جو هينى باس له وه ده كات عومه ر بۆ هه لپژاردنى خه ليفه كاره كه ي به لىژنه يه كى شش كه سى سپاردوو و كردويه تي به گه ره لاوژه (الجويني، ١٤٠١هـ، ١٤٥). هه رچه نده تويزه رىكي هاوچه رخ پىيوايه مه به ست له وشه ي (فوزي) له لاي جو هينى برىتبه له وه ي كه عومه ر ئه ركى دانانى خه ليفه ي به كارى هاوبه ش سپاردوو، نه ك مه به سته كه فه وزا و ماناى نه رپى بىت (الشنقيطي، ٢٠١٨، ٣٠٤). دوورنويه ئه و بۆچوونه راست و مه به ستى راسته قينه ي جو هينى بىت، چونكه ئهم شهرعزانه خۆى يه كنىك بووه له وانه ي به توندى به رگرى له راوژ كردوو (الجويني، ١٤٠١هـ، ١٤). به به لگه ي ئه وه ي له دواى دهركه وتنى گفتوگو و بۆچوونى جياواز له سهر شىوازي دانانى خه ليفه به تايه ت راسپاردنى كور له لايه ن باوكه وه، وناوبراو ده لىت هه ندىك كه س پىيان وايه ئه گه ر مه رجه كان هه بىت دروسته، به لام ئه و راسپاردنى كور له لايه ن باوكه وه بۆ فهرمانه واپى به ناشه رى و ناته ندروست داده نيت، به بۆچوونى ئه و له به رته وه ي له نه ريت و شىوازي خه ليفه كانى راشدين نه بىنراوه كه كوربه كانيان به شوئىنگره وه له دواى خۆيان ديارى بكه ن، بۆيه ئه و مؤدىله ي سهرده مه كه ي به سته مكار و خۆسه پىن ده ناسىنيت كه له دواى خه ليفه كانى راشدينه وه چه سپيه (الجويني، ١٤٠١هـ، ١٣٨-١٣٩).

یه کیکیتر لهو زانا و شهرعزانانه ی لهوسهردهمه دا قسه ی هه بووه بریتیپووه له غه زالی که وهک فیهله سوفیک سهرمه شقی رووبه رووبوونه وهی هزر و بیر شیعه ی ئیسماعیلی بوو، که ماویه که هیزان له عه باسییه کان بریپوو، نهو بووه به نوینه ر و لایه نگر ی عه باسییه کان، که متر ره خنه لهو به دیده کریت، بیانوی نه مه شی بو یه کیتی ثومهت و گهل گه راندوده ته وه که له دیدی نه ودا مه ترسییه کان زور گه وره تر و خراپه یه کان که متره به به راورد به قه بولکردنی خه لیفه یه که له دهر وهی شورا و هه لباردنه وه هاتبیت، له سهر نهو بنچینه یه ههر که سیک له رووی هیز و تواناوه خو ی سه پاند نهوا خیلافه ته که ی دروست و شهرعییه به مه رجیک بتوانیت په پر وهی له دادپه روهی بکات و دلی خه لکی به ده ستیتیت (الغزالی، د.س، ۱۷۷-۱۸۰). غه زالی زیاتر سهرنجی له سهر واقعی سه پاوی سهرده مه که چرکدوو ته هه تا مه رجه کان، به لای نه وه وه هیز و توانای که سی فه رمانپه و له پیشتر و گرنگتر بووه بو رووبه رووبوونه وهی مه ترسییه کان به تایبهت مه ترسی شیعه ی ئیسماعیلی که غه زالی له رووی فکرییه وه وه لای داونه ته وه، که واته خه لیفه ی خو سه پینی دادپه روه له لای ناوبرا و به مه رچی کاتی خوازا و و شهرعی و په سند بووه (الغزالی، ۱۹۸۵، ۲۲۹)، به پیچه وانه ی جو هینی که به ته وای پابه ندی نه وه بووه که پیویسته خه لیفه له ریگه ی ریکاره شهرعییه کانی وهک هه لباردنه وه بیته فه رمانپه و نه که خو سه پاندن، له بهر نه وه خه لیفه ی خو سه پین له لای جو هینی ره تکراره و ناشه رعیه نه گهر دادپه روه ریش بیت.

نهم بیرکردنه وه سیاسییه ی موسلمانان بو نه وکاته ئیجگار به نرخ و پربایه خ بووه، که زانا و رۆشه نیره کانی له سهر فکر و بیرکردنه وهی قول قسه یان له باره ی ده سه لات و فکری سیاسی کردوو، به شیکیان به یانوی یه کیتی گهل و ئاسایش و ئاوه دانی به مه رچ رازیپوون که ده سه لاتی که سی خو سه پین له ریگه ی هیز وه به دروست نه ژمار بکه ن، له به رامبه ردا که سانیک دیکه له نمونه ی جو هینی نه وه یان ره تکر دووه ته وه و به رگریان له به ها سیاسییه ئیسلامیه کانی وهک راویژ و دادپه روهی کردوو ته وه، به لام هه ردوو لایه نه که دزایه تی سته مکاریان کردوو به لام سته مکاری له لای هه ریه کیکیان پیناسه و جو ری هه بووه، له لای هه نیکیان سته مکاری بریتییه له لادان و پابه ندنه بوون به به ها سیاسییه کانی ئیسلامی و له لای هه ندیکتریان به مه رچ چاوپۆشی له و بنه مایانه کراوه، به لکو به وه رازیپوون که فه رمانپه و رووبه رووی مه ترسییه کان بیته وه و مافی هاو لاتیانیش ره چاوبکات.

که واته ره تکر دونه وهی سته مکاری له لایه ن زانا و شهرعزانه کانی ئیسلامی له چوارچیوهی ره تکر دونه وهی پاشایه تی و پیداهه لدانی خیلافهت بووه، که بنه مای خیلافهت شورا و هه لباردن و پاشایه تی پشتاوبشتی و خو سه پینی زوره ملی بووه. زانایانی ئیسلامی پاشایه تیان به هه موو جو ریک ره تکر دووه ته وه و به حه رامیان زانیوه، چونکه خیلافهت بنه ماکه ی ره زامه ندی و گرپه سته له لایه ن فه رمانپه و گهل نه که پشتاوبشتی و خو سه پینی (ابن تیمیه، ۱۹۹۴، ۲۹).

نه وهی که گرنگه بزانتیت له هزری ئیسلامی و شهرعزانه کاند مه به ست له مافی گهل بو دیاریکردنی پیشه و و فه رمانپه و راسته وخو و ره ها نییه، به لکو له ریگه ی نوخبه و هه لبارده کانه وه که زیاتر له زانا و شهرعزانه کان و عاقله مندانی سهرده م ده گرته وه، نه وان به نوینه رایه تی گهل که سیک دیاری ده که ن، هه لبهت به ره چاوکردنی نهو سنور و هیله گشتیانه ی که خودا دیاری کردوو. که واته پیویست ئیستا بزاین نه وانه کین و کئ نه و مافه ی پیداون که نوینه رایه تی گهل بکه ن.

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء

المسلمين في القرن الخامس الهجري

فارابی وهك فهيله سوفیکی دیار و بهتوانا بهوردی باسی لهو پرسه کردوو، که لهیدی ئه ودا تهنها دوو چین دهتوانن دهولهتی نموونهی و خزمهتگوزرار پیشکش بکهن، یه که میان پغهمبه رانن که له لایه ن خوداو ره پینویی کراون، دووهم فهيله سوف و زاناکانی ناو کۆمه لگه بهو ئه رکه هه لدهستن، که واته لیره وه بابه ته که روون ده بیته وه زانین و زانست پیره ی دیار یکردنی نوینه رانی گه له (الفارابی، ١٩٨٦، ١٢٨-١٢٩).

لیره ئه وه روون ده بیته وه که راویژ و شورا وهك یه کێك له بنه ما سه ره کییه کانی فه رمانه وایی ئیسلامی دیاری کراوه، بۆیه زانایانی سه ده ی پینجه می کۆچی وهك ده روازه یه کی گرنگ بۆ ره خنه گرتی شیوه ی فه رمانه وایی سه رده مه که یان سودیان لیوه رگرتوو.

ته وه ره ی سییه م: به رپر سیاری تی فه رمانه واه

فه رمانه وای به رپر سیار بابه تیکی گرنگ و جیتی له سه ر وه ستانه، ئایه فه رمانه وای دوای ئه وه ی که بۆسته که ی پێ سپردا سه ره به سه ته له وه ی که ئه نجامی ده دات؟ ئایا کاره کانی له ژیر چاودیری دایه یان نه خیر هیچ که سیك مافی لیجینیه وه ی نییه؟

له پیشوترا ئه وه روونکریه وه که دوو مۆدیلی سه ره کی له راویژ و شورا بۆ دیاری کردنی پیشه وایان فه رمانه وای پهیره وای لیکراوه، راسته هه ردوو میتۆده که له دوای کۆتایی فه رمانه وایی خیلافه تی راشدین له باربەر، ئه وه ی به درێژای ده سه لاتداری ئومه وای و عه باسییه کان بۆ دانانی فه رمانه وای جێبه جێکراوه بریتیبوو له خو سه پینی و پشتا و پشتی له باوکه وه بۆ کور، ئه م دۆخه بوو ته هۆی گۆرانکاری له ئه رک و به رپر سیاریه تی فه رمانه وای، له هه ردوو مۆدیله سه ره کیه که ی فکری سیاسی ئیسلامیدا خه لیفه به ته وای به رپر سیاریو به رامبه ر دوو لایه نی سه ره کی، یه که م فه رمانه وای له ئیسلامدا به رپر سیاریه تیکی خودایی و ئایینی له ئه ستۆ بووه، دووهم به رامبه ر خه لک که به یعه تیان له سه ر خزمه تکردن و دادپه ره ری پێداوه. بۆیه که سی فه رمانه وای به رامبه ر خودا و شه ریه ته که ی به رپر سیاره، پێویسته ئه و به ته وای هه موو ئه و ئه رکانه جێبه جێ بکات که ئایین بۆی دیاری کردوو.

له لایه کیره وه جو هینی وهك یه کێك له زانا رادیکاله کانی سه رده مه که ی پێی وایه که پیشه وایه تی یان فه رمانه وای ته نها به رپر سیاریه تی سیاسی نییه، به لکو له هه مانکاتدا به رپر سیاریه تی ئایینی و ئه خلاقیه. له راستیدا ئه م قسه یه ی جو هینی یه کجار گرنگ و به نرخه، چونکه ناوبراو ده یه ویت به فه رمانه واکان بلیت که هه له و سه تمکاری ئیوه به به راورد به فه رمانه واکانی ناموسلیمان زۆر گه وره تر و تاوانی زیاتره، چونکه ئه گه ر له ده ره ی ئیسلام فه رمانه وای ته نها ئه رکی سیاسی هه بییت و به رامبه ر خه لک به رپر سیار بیت، ئه و ئیوه سه رباری ئه مه له به رامبه ر خوداشدا به رپر سیارن، هه رکه سیکیش له یاسا و شه ریه تی خودایی لایه ن به هه موو پێوه رێک مافی سه رکردایه تی و پیشه وایه تی له ده سه ت ده دات (الجوینی، ١٤٠١هـ، ١٠٣). له سه ر ئه و بنچینه یه ش زانای ناوبراو جگه له دادپه ره ری له گه ئیدا شورا و راویژ ده کاته مه رچی شه ریه تی خه لیفه، واته ئه گه ر خه لیفه هه لپێژدراو نه بوو، په زامه ندی خه لکی له سه ر نه بوو، ئه و فه رمانه وایه تییه که ی به تال و پوچه ئه گه ر دادپه ره ریش بیت.

غه زالی له کتێبه کهیدا به روونی و ئاشکرای باس له وه ده کات که فه رمانه وای له ئیسلامدا له کاروباره کانی ئازاد و بێسنور نییه، به لکو واجب و پێویسته له سه ری که پابه ندی دادپه ره ری بیت و

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

خزमे تکاری خه لک بیت (الغزالي، ١٩٨٥، ج ٤، ١١٩-١٢٠). له بهر ئه وه غه زالی بێ پێچ و په نا روو له فه رمانه واکانی سه رده مه که ی ده کات که سته مکاری ده سه لاتداره کان خراپه که ی زور گه وره تر و زیاتره له خه لکی ئاسایی، چونکه له روژی دواییدا به رامبه ر خودا به رپرسیار ده بن و سته مکاریه که شیان گه وره ترینه و سزاکه شی به ئیشتیرینه (الغزالي، ١٩٨٥، ج ٤، ١١٩-١٢٠).

به رپرسیاریه تی فه رمانه واکانی له دید و تیروانی بی رمه ندی مو عته زیله قازی عه بدولجه بار گریدراوه به بنچینه ی بیرکرنه وه ی ره وته که ی که بریتیه له قهزا و قه ده ر، ئه ویش ئه وه ی که له لای ناوبرا و مرؤف هه رکاریک ئه نجامی ده دات له ژیر ویست و ئیراده ی خو یت، بۆیه ئه و کرده وانه ی به رامبه ر خه لکی ده یکه ن به تایبه ت سته مکاری ئه و سوچ و خراپه ی خو یتانه نه ک قه ده ری خوایی. لێره دا هه ست به وه ده رکریت که له و سه رده مه دا بۆ شاردرنه وه ی تاوان و خراپه کانیا ن به شیک له فه رمانه واکانی سه ده ی پینجه م، سته مکاری خو یتان به قهزا و قه ده ری خودا به ستوه ته وه، به ئامانجی خو ده ربارکردن له به رپرسیاریه تی، به لām زاناکه ی مو عته زیله به توندی ئه وه ی ره تکرده وه ته وه و ره خنه ی له و کاره یان گرته وه (عبدالجبار، المخلوق، د.س، ٣-٤). که واته ئه و سه رزه نشت و هه لئو یتستانه ی زانایانی ئیسلام به تایبه ت له چوارچو وه ی فقه ی سیاسیدا که فه رمانه واکانی له به رده م خودا دا به رپرسیار کردوه، کاریگه ری له سه ر سو لتان و کاربه ده ستان هه بووه، تا ئه و ئاسته ی که ویستو یانه له رینگه ی خو ده ربارکردن پاکانه بۆ خو یتان بکه ن یان له رینگه ی هه ندی له زاناکانی ده ربار شه رعیه ت به خو یتان بده نه وه، ئه مه ش ئه وه ده رده خات که زاناکانی سه رده مه که به شیوه ی جیاواز له ئاستیکی به رزی فکری سیاسیدا ره خنه یان له سته مکاریانی سه رده مه کانیا ن گرته وه.

زانا و رو شنییرانی ئیسلامی به تایبه ت ماوردی باسی له وه کردوه ئه رکی فه رمانه واکانی پابه ندبوونه به رامبه ر خودا که دادپه ره ور و خزمه تکاری خه لکی بیت، به واته یه کتر فه رمانه واکانی له ئیسلامدا به رامبه ر دوو لایه ن به رپرسیاره، یه که م خودا، دووه م خه لک، ئه مه قسه یه ش به ته وای بریتیه له ره خنه گرتن له ده سه لاتدارانی سه رده مه که ی که ه یچ که سیک نه یتوانیوه لێ پینچینه یوه یان له گه لدا بکات، بۆیه هه ر فه رمانه واکانه ئه گه ر به رامبه ر شه رعیه تی خوا به رپرسیار نه بوو ئه و شه رعیه تی یاسایی له ده ست ده دات (الماوردی، ٢٠٠٦، ١٥). لێره دا پرسیکی جدی دیته پیشه وه ئه ویش ئه وه ی هه رکاتیک فه رمانه واکانی به شه رعیه تی خودا پابه ند نه بوو، ئه و زانا و شه رعزانان له رینگه ی ئاموزگاری و ئاگادارکردنه وه فه رمانه واکانی له و لادانه ئاگادار ده که نه وه، که ئه مه ش ده بیته هۆی ئه وه ی که فه رمانه واکانی ئه گه ر سه رپینچی کرد ئه و شه رعیه ت له ده ست ده دات، له سه ر ئه و بنچینه یه ی ئه گه ر فه رمانه واکانی له رپێ په چاوکردنی بنه ما شه رعییه کانوه ده سه لات و هه رنه گریت، که واته ده سه لاته که ی که موکو ری تیدا، ئه و پرسیاره ش سه ره له ده دات چۆن ده توانریت چاوه رپێ دئسو زی و په چاوکردنی به رزه وه ندی گشتی لێ بکریت، له کاتیکدا له پیناوی به رزه وه ندی خو ی رپسا شه رعییه کانی پیشیلکردوون (القلقشندی، ١٩٨٥، ج ١، ٣٦). که واته له لای ماوردی ده سه لاتی خه لیفه بیسنور و مو تله ق نییه، به لکو به یاسا و رپسا کانی شه رعیه ت سنوردارکراوه، بۆیه ده بینین زورینه یجار فه رمانه واکانی هه ولیناوه که زانا و شه رعزانه کان له خو یتان نزیکه نه وه و پاداشتیان پیدهن یاخود به رپرسیاریه تیان بێ بدن، به ئامانجی ئه وه ی شه رعیه ت و رووکاری یاسایی به به ر ده سه لاته که یاندا بکه ن، به لām ئه وه ی گرنگ و جینگه ی سه رنجه زورینه یجار زاناکان له م دۆخه شدا به شیوه ی جیاواز ره خنه و بیزاری خو یتان له سته مکاری و لادانه کانی فه رمانه واکانی ده رپریوه.

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء

المسلمين في القرن الخامس الهجري

كهواته له لاپهره كانی دواتردا پتویسته نهوه روون بکرتیهوه ئایا سهراوهی شهریهتی یاسایی پیشهوا و فهراوهی خودایه یان گهل؟ ئاشکرایه له فکری زانایانی موسلماندا پرسیتکتر دیار و بهراوه بووه، نهویش نهوهیه ئایا دهسهلاتی فهراوهی شهریهته که ی له خوداوه وهرده گرت یاخود نهخیر له گهلوه؟ نه گهل له خوداوهیه کهواته بهرامهر گهل بهرپرسیار نین. به واتاییه کیت سهراوهی پتویستی و شهریهتی دهسهلاتی پیشهوا له ناو موسلمانان له ریگهی داواکاری و ویستی خوداییه وه هاتووه، خودا نهو فهراوهی وایانهی دیاری کردووه، یاخود نهخیر هوکاری بوون و پتویستی فهراوهی عهقل و پتویستی کومه لگهیه و له ریگهی گهلیشهوه شهریهت وهرده گرن؟

تهوهره ی چوارهم: سهراوهی شهریهتی فهراوهی

بهشیک له بوچوونه کان پتیانویه دهسهلات سهراوه که ی ئایینی و خوداییه و خهلیفه و خیلافهت بهو ئهرکه هه لدهستن، سهرهتای ئهم بیرۆکه بهش ده گهرتیهوه بو ئومهویه کان، کاتیک (معاویه بن ابي سفیان - معاویه ی کوری نه بو سوفیان ٤١-٦٠ ک/ ٦٦١-٦٨٠ ز)، (زیاد بن ابیه - زیاد ی کوری نه بیه ٤٥-٥٣ ک/ ٦٦٥-٦٧٣ ز) ی بهوالی به سهراوه دامه زراند و له گوتاری دهسته کاربونییدا گوتی: ((ئه ی خه لکینه ئیمه بووینه ته کاربه دهست و گه وه ی ئیوه، پاسه وانی که رامه تی ئیوه، بهو دهسهلاته ی خوا پتیادوین حوکمتان ده که ی)) (الطبري، ١٩٦٧، ج ٥، ٢٢٠). نه گهل به سهراوهیه وه لهو گوتاره ی کاربه دهستی فهراوهی ئومهوی پروانین، ره گه زه کانی ئهم بیرکردنه وهیه به دی ده کرتین که بریتیه له وه ی ئومهویه کان بویه بونه ته فهراوهی، چونکه خودا پشتگیری کردوون و به فهراوهی نهویش بوونه ته کاربه دهست، به ئامانجی نه وه ی که به خلکی بلین ئیوه جگه له رازیبوون و ته سلیمبوون به ویست و ئیراده ی خودا، هیچ هه لئاردهیه کیتزان نییه، کهواته به یی ئهم گوتاره پتویسته خه لکی پشتگیری نه وان بکه ن و گوێرایه ی فهراوهی کانیا ن بکه ن. جه ختکردنه وه له م تیوره له فهراوهی وایانه وه شوێنه وه بو جینی روشنییری کومه لگا و شاعیرانی سه رده ی ئومهوی به پروونی گوزارشتیان لیکردونه وه، که خوا نه وانی هه لئارده وه و خیلافهت و پاشایه تی پیه خشیون به ویستی خودا حوکم ده که ن، گه وه شاعیری ئومهوی (جریر م ١١٠ ک/ ٧٢٨ ز) شیعرێکی بو (عبدالملك بن مروان ٦٥-٨٦ ک/ ٦٨٥-٧٠٥ ز) نووسیوه و جهخت له سه ر نه وه ده کاته وه که خوا خیلافه تی پیسپاردووه و ده لیت: ((خوا خیلافهت و شکومه ندی به خاوه نی خوی سپاردووه، هیدایهت چواره وه ی داویت بریار و ویستی خوا گوێرانی تیدا نییه)) (جریر، د. س، ج ١، ٩٤-٩٥)، ئهم دهقه ئاماژه یه بو نه وه ی دهسهلاتی ئومهوی جه بریه و له خواوه بریاری لیدراوه و پتویسته هه موان گوێرایه ی بن و بزارده ی دیکه نییه، چونکه نه وان سیبه ری خوان له سه ر زه وی و فهراوهی خه لکین (٣).

عه بباسیه کانش به هه مان شیوه ی ئومهویه کان په رهیان به م بیرکردنه وهیه داوه، نه وه تا خه لیفه ی دووه ی عه باسی (أبو جعفر المنصور- نه بو جه عفه ری مه نسور ١٣٦-١٥٨ ک/ ٧٥٤-٧٧٥ ز) له وتاریکید

((ئه ی خه لکینه من فهراوهی خوا له سه ر زهویه که ی، به پشتیوانی و پینوینی نهو به ریوه تان ده به م، به ویست و توانای نهو هه لسوکه وت ده که م...)) (ابن عبد ربه، ١٤٠٤ هـ، ج ٤، ١٨٦)، ئهم دیدگاهی عه بباسیه کان پشتیوان و یارمه تیده رێکی کاریگر بوو له سه ر درێژه پیدان و مانه وه ی دهسهلاتیان بو ماوه یه کی زور (رسول، ٢٠٢٥، ١٢٩).

ئەم بیرکدنه‌وه‌ی که دەسه‌لاتدارانی عەباسی پەرەیان پێداوه و بۆ بێدەنگردنی ئەو دەنگانە بە کاریان هێناوه که رەخنەیان گرتووه لەوه‌ی بۆچی ئەوان لە رێباز و رێگە‌ی خەلیفەکانی راشدین لاینداوه، بە‌لام زانا و بیرمەندانی ناو کۆمە‌لگە بە‌شی‌وه‌ی جواز ڕووبەرپووی ئەم بیرکدنه‌وه‌ جه‌برییه بوونه‌ته‌وه و جه‌ختیان لە بیرکدنه‌وه‌ی مە‌رو‌فی ئازاد کردووه‌ته‌وه، که دواتر بابەتی قەزا و قەدەر تیکە‌ل بە هزری سیاسی ئە‌بێت، که لە‌راستیدا ئە‌وه‌نده‌ی ئە‌و بیروباوه‌ره بۆ رە‌تکردنه‌وه‌ی جه‌برییه‌تی سیاسی بوو ئە‌وه‌نده گیردا‌وی بیروباوه‌ری ئایینی نە‌بوو.

دید‌ی و تێ‌روانی شیعه لە‌وباره‌یه‌وه ئالۆزتر و قوڵ‌تره، ئە‌وان زیاتر لە‌ کاربه‌ده‌ستان و بنه‌ما‌له‌ فه‌رمان‌په‌واکانی سوننه ئە‌و بابە‌ته‌یان بە‌ بیروباوه‌ره‌وه گرتداوه، بە‌جۆ‌ری‌ک دە‌سه‌لات و فه‌رمان‌په‌وايه‌تی به‌ویست و ئێ‌را‌ده‌ی خواوه ده‌به‌ستێ‌ته‌وه، ئە‌مه‌ش لە‌رێگه‌ی شایسته‌بوونی (علی بن‌أبي طالب - ع‌لی کوری ئە‌بی‌تالیب ٣٦-٤١ ک/٦٥٦-٦٦١ ز) و نه‌وه‌کانی، که به‌یه‌کی‌ک لە‌ بنه‌ماکانی باوه‌ر ئە‌ژمار ده‌که‌ن، لە‌م ڕوانگه‌یه‌وه دە‌سه‌لاتی خە‌لیفەکانی ئومه‌وی و عە‌باسی به‌فه‌رمان‌په‌وا‌ی شه‌ری‌ ناسن، به‌‌لکو به‌قۆ‌رخکردنی مافی عە‌له‌ویه‌کانی ده‌زانن (الشه‌رستانی، ١٩٩٣، ج ١، ١٦٠).

لە‌ تێ‌روانین و فه‌ک‌ره‌ی شیعه‌دا فه‌رمان‌په‌وا له‌رێگه‌ی ده‌قی ڕوون و ئاشک‌راوه بۆ ع‌لی کوری ئە‌بی‌تالب و نه‌وه‌کانی یه‌کلایه‌ک‌راوه‌ته‌وه، (الشریف‌الرضی) یه‌کی‌ک لە‌ شه‌رع‌زانه‌کانی شیعه که له‌سه‌رتا‌کانی سه‌ده‌ی پێ‌نجه‌می کۆچی مردووه، له‌ نووسینه‌کانیدا ئە‌و بۆ‌چوونه‌ی ده‌رپ‌پووه، ئە‌و ده‌لێ‌ت بابە‌تی پێ‌شه‌وا‌ی موس‌لمانان به‌ده‌ق ب‌رواته‌وه و هه‌ل‌ب‌ژاردن و خواستی خه‌‌لکی تێ‌دانیه‌ی، بۆ‌یه هه‌ر جۆ‌ره هه‌ل‌ب‌ژاردنێ‌ک بۆ ئە‌م پرسه‌ به‌تال و ناشه‌رعه‌یه‌ی (الرضی، ٢٠٠٤، ٩١-١٠٥).

له‌هزری سیاسی ئیسلامیدا بۆ‌چوون و پێ‌ک‌دژی زۆ‌ر له‌باره‌ی سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لاته‌وه هه‌یه. ماوردی له‌ کتێ‌به‌که‌یدا به‌ دوورود‌رێژی باسی له‌و ناته‌با‌یه‌ کردووه له‌ نێ‌وان موس‌لماناندا، هه‌ردوو بۆ‌چوونه‌که‌ی خسته‌ته‌په‌روو، به‌‌لام له‌ چوارچێ‌وه‌ی نووسینه‌که‌یدا خۆ‌په‌ر هه‌ست به‌وه ده‌کات که جۆ‌ری‌ک له‌ ئالۆزی و قورسی هه‌یه له‌ زانیی هه‌‌ل‌ئۆ‌ستی ناوبرا و زانا‌کانی ت‌ریش. ئە‌و شه‌رع‌زانه‌ شافعه‌یه که خۆ‌ی کاراکته‌ری‌کی سیاسی دیاری سه‌رده‌مه‌که‌ی بووه بۆ‌چوونی وایه که سه‌رچاوه و سنوری ده‌سه‌لاتی ئیسلامی له‌چوارچێ‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی خودا دیاریک‌راوه، به‌وه‌ی سنوری ده‌سه‌لات و هێ‌له‌ گشتیه‌کانی فه‌رمان‌په‌وا‌ی له‌لایه‌ن شه‌رع‌وه‌ی دیاری ک‌راوه، به‌‌لام که‌سی‌کی دیاریک‌راو له‌لایه‌ن خودا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی بۆ ئە‌و ئە‌هرکه یه‌کلای نه‌ک‌راوه‌ته‌وه، به‌‌لکو ئە‌وه که‌وتوه‌ته‌وه سه‌ر گه‌ل که ک‌ی به‌شایسته ده‌زانی له‌چوارچێ‌وه‌ی ئە‌و هێ‌له‌ گشتیه‌ی خودا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی بکاته کاربه‌ده‌ست و فه‌رمان‌په‌وا (الماوردي، ٢٠٠٦، ١٥-١٧).

له‌دید‌ی شه‌رع‌زان و سیاسه‌تمه‌داری سه‌ده‌ی پێ‌نجه‌می کۆچی ماوردی گه‌ل له‌رێگه‌ی نوخبه‌وه سه‌رچاوه‌ی شه‌ریعه‌تی ده‌سه‌لاته و له‌سه‌ر فه‌رمان‌په‌وا‌ش پێ‌ویسته پابه‌ندی ئە‌و گرێ‌به‌سته بێ‌ت که بریتیه‌ی له‌ پاراستنی سنوره‌کانی شه‌ریعه‌ت و جێ‌به‌جێ‌کردنی، که خۆ‌ی ده‌بینێ‌ته‌وه له‌ خزمه‌ت‌کردنی گه‌ل.

جوه‌ینی به‌توندی وه‌‌لامی ئە‌وانه ده‌داته‌وه که پێ‌شه‌وا و فه‌رمان‌په‌وا‌ی موس‌لمانان ده‌به‌ستنه‌وه به‌وه‌ی له‌ لایه‌ن خوداوه دیاری ک‌راون یان که‌سی‌ک یان بنه‌ما‌له‌یه‌ک ئە‌و پۆ‌سته‌یان بۆ ب‌رابێ‌ته‌وه (الجويني، ١٤٠١ هـ، ٢٨). هه‌‌له‌ب‌ت ئە‌مه به‌‌ئاشک‌را رە‌ت‌کردنه‌وه و د‌زایه‌تی ئە‌و کاربه‌ده‌ست و بنه‌ما‌له ده‌سه‌لاتدارانه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی بووه، که هه‌‌ولیان داوه له‌رێگه‌ی شه‌ریعه‌تی خودایه‌وه فه‌رمان‌په‌وا‌ی بکه‌ن و سه‌تمه‌کاری بکه‌ن و کۆ‌تایی‌ش به‌ و رە‌خنه و سکا‌لایانه بێ‌ن که له‌لایه‌ن خه‌‌لک و به‌‌شی‌ک له‌

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

ئه‌نجام

- دادپه‌روه‌ری وه‌ك بنه‌مای سه‌ره‌کی فه‌رمانه‌واپی و شه‌ری موس‌لمانان دیاریکراوه‌، زانایان له‌پ‌یگه‌ی تۆخ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و بنه‌مایه‌ ده‌سه‌لاتدارانی سه‌رده‌مه‌که‌یان ره‌خنه‌کردوه‌.
- راو‌یژ و شورا له‌ چوارچ‌یوه‌ی چینیکی دیاریکراوی کۆمه‌نگه‌ وه‌ك بنچینه‌یه‌کی گ‌رنگ و بنه‌ره‌تی سه‌یرکراوه‌، بۆیه‌ به‌ش‌یک له‌ شه‌رع‌زانه‌کان نووسینه‌کانیان ئاوت‌یه‌ی ره‌خنه‌ و توانجی قول بووه‌ له‌ ده‌سه‌لاتدارانی سه‌رده‌مه‌که‌یان که‌ له‌پ‌یگه‌ی ئه‌م بنه‌مایه‌ ج‌یگ‌یر نه‌بوون.
- له‌ فک‌ری سیاس‌ی سه‌ده‌ی پ‌ی‌نجه‌می کۆچی باب‌ه‌تیکی ئیج‌گار گ‌رنگ هات‌وه‌ته‌ ناو فه‌ره‌ه‌نگی سیاس‌یه‌وه‌ که‌ بریت‌یه‌ له‌وه‌ی فه‌رمانه‌واپی و پ‌یشه‌وایه‌تی گ‌ریبه‌ست‌یکه‌ له‌نیوان ده‌سه‌لاتداران و گ‌هل، به‌ب‌ی ره‌زامه‌ندی گ‌هل، ئه‌و گ‌ریبه‌سته‌ به‌تال و پوچه‌، که‌واته‌ فه‌رمانه‌واپی ئه‌وانیش شه‌رعییه‌تی نییه‌.
- هه‌رچه‌نده‌ زۆرینه‌ی زاناکان به‌رگ‌ریان له‌ بنه‌ما سیاس‌یه‌کانی وه‌ك دادپه‌روه‌ری و شورا کرد‌وه‌ته‌وه‌، بوه‌لام هه‌ندیکیان به‌ بیانیوی یه‌کی‌تی گ‌هل و به‌رژه‌وه‌ندی گ‌شتی، به‌مه‌رج بۆماوه‌یه‌کی کاتی چاوپۆشیان له‌و بنه‌مایانه‌ کرد‌وه‌.
- سه‌رچاوه‌ی شه‌رعییه‌تی فه‌رمانه‌واپان به‌ گ‌هل دیاریکراوه‌ و تیۆری ده‌سه‌لات له‌پ‌یگه‌ی ئایین و جه‌برییه‌ته‌وه‌ ره‌تکراوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ ده‌سه‌لاتداران له‌به‌رده‌م گ‌ه‌لدا به‌رپ‌رسیارکراون، تا ئاستی لادان و دوورخ‌تنه‌وه‌یان.

په‌راویژ:

(١): پ‌یناسه‌ی الض‌ررین: له‌ فقه‌ی ئیسلامیدا ئه‌وه‌ هات‌وه‌ته‌ گ‌هر که‌س‌یک یان کۆمه‌نگه‌ به‌گ‌شتی رووبه‌رووی دۆخ‌یک بوویه‌وه‌ که‌ له‌به‌رده‌م دوو زیاندا‌بوو، نه‌یتوانی خۆیان لی به‌دوورب‌گ‌ر‌یت، له‌وکاته‌دا به‌ب‌ی عه‌قل و لۆژیک، به‌ راو‌یژی ئه‌ه‌لی زانست په‌نا بۆ ئه‌و شته‌ ده‌بر‌یت که‌ زیانی له‌رووی دونیایی و ئایینییه‌وه‌ که‌مه‌تره‌. بۆ زانیاری زیاتر له‌وباره‌یه‌وه‌ ب‌روانه‌: الماوردی، ١٩٩٩، ج٩، ٧٩-٨٣.

(٢) راو‌یژ باب‌ه‌تیکی فراوان و ئالۆزه‌، چه‌ندین بۆچوونی ج‌یاوازی له‌باره‌ گوتراوه‌، بۆ زانیاری زیاتر له‌وباره‌یه‌وه‌ ب‌روانه‌: (أبو عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي، تفسیر القرطبي الجامع لأحكام القرآن، تح: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش، ط٢، دار الکتب المصریة، (القاهرة، ١٩٦٤م)، ج١٦، ص٣٦-٣٨؛ سعد عبدالسلام حبيب، الشوری فی الأسلام، المجلس الأعلى للشؤون الإسلامیة، (القاهرة، د.س)، ص٩-٢٠).

(٣). ده‌ریاره‌ی جه‌برییه‌ت له‌ خیلافه‌ت و ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی له‌ شیعیری ئه‌مه‌ویدا ب‌روانه‌: (حسین عطوان، الأمویون والخلافة، دار الجیل، (بیروت، ١٩٨٦م)، ص٢٩-٤٥).

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

ليستی سه رچاوه کان

یه کهم: سه رچاوه ره سه نه کان

- ابن ابي يعلي ابن الافراء، القاضي ابن ابي يعلى محمد بن الحسين (ت. ٤٥٨هـ/١٠٦٥م):
١. الاحكام السلطانية، تح: محمد حامد الفقي، ط٢، دار الكتب العلمية، (بيروت، ٢٠٠٠).
- البيضاوي، ناصر الدين (ت. ٦٨٥هـ/١٢٨٦م):
٢. أنوار التنزيل وأسرار التأويل، تح: محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار إحياء التراث، (بيروت، ١٤١٨هـ).
- ابن تيمية، أحمد بن عبدالحليم بن عبد السلام (ت. ٨٢٧هـ/١٣٢٧م):
٣. السياسة الشرعية في اصلاح الراعي والرعية، وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد، (الرياض، ١٤١٨هـ).
- ٤. منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة القدرية، تح: محمد رشاد سالم، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، (الرياض، ١٩٨٦).
- ٥. الخلافة والملك، تح: حماد سلامة، ط٢، مكتبة المنار، (الاردن، ١٩٩٤).
- جرير (ت. ١١٠هـ/٧٢٨م):
٦. ديوان جرير، تح: نعمان محمد أمين طه، ط٣، دار المعارف، (القاهرة، د. س.).
- الجويني، عبدالله بن يوسف بن محمد (ت. ٤٧٨هـ/١٠٨٥م):
٧. الغياثي غياث الامم في التياث الظلم، تح: عبدالعظيم الديب، ط٢، مكتبة الامام الحرمين، (الرياض، ١٤٠١هـ).
- ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد بن محمد (ت. ٨٠٨هـ/١٤٠٥م):
٨. العبر وديوان المبتدأ والخبر في تاريخ العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي الشأن الأكبر، تح: خليل شحادة، دار الفكر، (بيروت، ١٩٨١).
- ابن شبة، ابو زيد عمر (ت. ٢٦٢هـ/٨٧٦م):
٩. تاريخ المدينة، تح: فهيم محمد شلتوت، (جدة، ١٣٩٩هـ).
- الرضي، السيد الشريف (ت. ٤٠٦هـ/١٠١٥م):
١٠. نهج البلاغة، ط٤، دار الكتاب اللبناني، بيروت، ٢٠٠٤.
- الزمخشري، محمود بن عمرو بن احمد (ت. ٥٣٨هـ/١١٤٣م):
١١. الكشف عن حقائق غوامض التنزيل وعيون الاقاويل في وجوه التأويل، ط٣، دار الكتب العربي، (بيروت، ١٤٠٧هـ).
- الشهرستاني، محمد بن عبد الكريم بن أبي بكر (ت. ٥٤٨هـ/١١٥٣م):
١٢. الملل والنحل، تح: أمير على مهنا، على حسن فاعور، ط٣، دار المعرفة، (بيروت، ١٩٩٣).
- الصنعاني، أبو بكر عبد الرزاق بن همام (ت. ٢١١هـ/٨٢٦م):

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

١٣. المصنف، تح: حبيب الرحمن الأعظمي، ط ٢، المجلس العلمي، (نيودلهي، ١٩٨٣م).

• الطبري، محمد بن جرير (ت. ٣١٠هـ/٩٢٣م):

١٤. تاريخ الرسل والملوك، تح: محمد أبو الفضل إبراهيم، ط ٢، دار المعارف، (القاهرة، ١٩٦٧).

١٥. تفسير الطبري، تح: عبد الله بن عبد المحسن التركي، دار هجر، (القاهرة، ٢٠٠١).

• ابن عبد ربه الأندلسي، شهاب الدين أحمد بن محمد (ت. ٣٢٨هـ/٩٣٩م):

١٦. العقد الفريد، دار الكتب العلمية، (بيروت، ١٤٠٤هـ).

• ابن عقيل أبو الوفاء (ت. ٥١٣هـ/١١١٩م):

١٧. كتاب الفنون، تح: جورج المقدسي، دار المشرق، (بيروت، ١٩٧٠م).

• الغزالي، أبو حامد محمد بن محمد الطوسي (ت. ٥٠٥هـ/١١١١م):

١٨. أحياء علوم الدين، دار المعرفة، (بيروت، ١٩٨٥).

١٩. الاقتصاد في الاعتقاد، تح: عبد الله محمد الخليلي، دار الكتب العلمية، (بيروت، ٢٠٠٤).

٢٠. التبر الميسوك في نصيحة الملوك، تح: أحمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت، ١٩٨٨).

٢١. فضائح الباطنية، تح: عبد الرحمن بدوي، دار الكتب، (الكويت، د.س.).

٢٢. قواعد العقائد، تح: موسى محمد علي، ط ٢، عالم الكتب، (لبنان، ١٩٨٥).

• الفارابي، أبو نصر محمد بن محمد بن طرخان (ت. ٣٣٩هـ/٩٥٠م):

٢٣. آراء المدينة الفاضلة، ط ٢، دار المشرق، (بيروت، ١٩٨٦).

• القاضي عبد الجبار، بن أحمد بن عبد الجبار الهمداني (ت. ٤١٥هـ/١٠٢٤م):

٢٤. المغني في أبواب التوحيد والعدل، التعديل والتجوير، تح: محمود محمد قاسم، مطبعة دار الكتب، (القاهرة، س.).

• القرطبي، محمد بن أحمد (ت. ٦٧١هـ/١٢٧٣م):

٢٥. الجامع لأحكام القرآن، تح: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش، ط ٢، دار الكتب المصرية، (القاهرة، ١٩٦٤م).

• القلقشندي، أحمد بن علي (ت. ٨٢١هـ/١٤١٨م):

٢٦. مآثر الإنافة في معالم الخلافة، تح: عبد الستار أحمد فراج، ط ٢، مطبعة حكومة الكويت، (الكويت، ١٩٨٥).

• ابن كثير، عماد الدين، أبو الفداء بن إسماعيل بن عمر (٧٧٤هـ/١٣٧٢م):

٢٧. البداية والنهاية، عبد الله بن عبد المحسن التركي، دار هجر، (القاهرة، ١٩٩٧).

• الماوردي، أبو الحسن علي بن محمد بن محمد بن حبيب البصري (ت. ٤٥٠هـ/١٠٥٨م):

٢٨. الحاوي الكبير في فقه مذهب الإمام الشافعي وهو شرح مختصر المزني، تح: علي محمد معوض وعادل أحمد عبد الموجود، دار الكتب العلمية، (بيروت، ١٩٩٩).

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

٢٩. الأحكام السلطانية، تح: أحمد جاد، دارالحديث، (القاهرة، ٢٠٠٦).

دووه: سهرجاوه نوّيه كان

• الجامي، محمد أمان بن علي:

٣٠. حقيقة الشورى في الإسلام، دار التقوى، (المدينة المنورة، ١٩٩٣).

• الشنقيطي، محمد مختار:

٣١. الازمة الدستورية في الحضارة الاسلامية من الفتنة الكبرى الى الربيع العربي، دار الكتب القطرية، (الدوحة، ٢٠١٨).

• النبهاني، تقي الدين:

٣٢. نظام الحكم في الإسلام، صادر ريحاني، (بيروت، ١٩٥١).

• البيولي، صلاح الدين :

٣٣. الفكر السياسي عند الماوردي، دار الثقافة، (القاهرة، ١٩٨٣).

• جبرون، امحمد:

٣٤. العدالة في الفكر السياسي التراثي الحد والمحدودية، المؤتمر الثاني للعلوم الإجتماعية والإنسانية، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات، (مارس، ٢٠١٣).

• حبش، محمد:

٣٥. نظام الحكم في الإسلام، مكتبة الفلاح، (الكويت، ٢٠١٩).

• حبيب، سعد عبدالسلام:

٣٦. الشورى في الأسلام، المجلس الأعلى للشؤون الإسلامية، (القاهرة، د.س).

• رسول، عبدالله رسول:

٣٧. رهنكدانه وهى مملانيى سياسى و ئاييى له سهر رهوشى هزر و زانست له شارستانيه تى ئيسلاميدا، به غداد و ئهنده لووس به نموونه (٥-٦ ك/١١-١٢ ز)، نوسينگه تى ته فسير، (ههولير، ٢٠٢٥).

• الزبداني عمر أنور:

٣٨. السياسة الشرعية عندالجويني، قواعدها ومقاصدها، دار البشائر الإسلامية، (بيروت، ٢٠١١).

• سعيد، صبحي عبدة:

٣٩. الحاكم وأصول الحكم في النظام الإسلامي، دار الفكر العربي، (القاهرة، ١٩٨٥).

• عطوان، حسين:

٤٠. الأمويون والخلافة، دار الجيل، (بيروت، ١٩٨٦ م).

• عليّة، سمير:

٤١. نظرية الدولة وآدابها في الإسلام، المؤسسة الجامعية للدراسات، (بيروت، ١٩٨٨ م).

• عمارة، محمد:

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

٤٢. المعتزلة والثورة، دار الهلال، (القاهرة، 1984).

• عودة، عبد القادر:

٤٣. الإسلام وأوضاعنا السياسية، مؤسسة الرسالة، (بيروت، ١٩٨١).

• عويس، عبد الحليم:

٤٤. موسوعة مصطلحات علوم القرآن، ط ٢، دار الوفاء، (المنصورة، ٢٠٠٧).

List of sources

First, the original sources

• **Ibn Abi Ya'li ibn al-Afra , 'al-Qazi Ibn Abi Ya'li Muhammad ibn al-Hussein (d. 458 AH/1065 AD):**

1. Al-Ahkam al-Sultaniyah, by Mohammed Hamid al-Faqī, Vol. 2, Dar al-Kitb al-Ilmiyah), Beirut, 2000.(

• • • • **Al-Baydawi, Nasruddin (d ٦٨٥ .AH ١٢٨٦ / AD: (**

2. Lights of Revelation and Secrets of Interpretation, by Mohammed Abdul Rahman al-Marashli, Dar al-Tarath, (Beirut, 1418 AH. (

• • • • **Ibn Taymiyah, Ahmad ibn 'Abd al-Halim ibn 'Abd al-Salam (d. 827 AH/1327 AD :**

3. Shari'ah Policy in the Reform of the Shepherd and the Shepherd, Ministry of Islamic Affairs, Endowments, Da'wah and Guidance, (Riyadh, 1418 AH.(
4. Minhaj al-Sunnah al-Nabawiyah fi Naqz al-Qadriyah Shi'ah Kalam, by Mohammed Rashad Salim, Imam Mohammed bin Saud Islamic University, (Riyadh, 1986.(
5. The Caliphate and the King, by Hamad Salama, Vol , ٢ .Al-Manar Library ,Jordan. ١٩٩٤ ,

• • • • **Jarir (d. 110 AH/728 AD):**

6. Diwan Jarir, Noman Mohammed Amin Taha, Vol. 3, Dar al-Ma'arif, (Cairo, DS.(

• • • • **Al-Jawaini ,Abdullah ibn Yusuf ibn Muhammad (d. 478 AH/1085 AD :**

7. Al-Ghayathi Ghayath al-Ummam in al-Tiyath al-Zulm, by: Abdul Azim al-Dayb ,vol , ٢ .Imam al-Harmin Office, (Riyadh, 1401 AH.(

• • • • **Ibn Khaldun, Abdul Rahman ibn Muhammad ibn Muhammad (d. 808 AH/1405 AD :**

8. لغير وديوان المبتدأ والخبر في تاريخ العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي الشأن Tah: Khalil Shahada , Dar al-Fakr , (Beirut, 1981.(

• • • • **Ibn Shabbah, Abu Zayd 'Umar (d. 262 AH/876 AD :**

9. Tarikh al-Madinah , by Fahim Mohammed Shaltut, (Jeddah, 1399 AH.(
- Al-Radhi , Sayyid al-Sharif (d. 406 AH ١٠١٥/ AD:(
10. Nahj al-Balagha, Vol. 4 ,Dar al-Kitab al-Lebanese, Beirut,
- Al-Zumkhshri, Mahmoud ibn Amr ibn Ahmad (d. 538 AH/1143 AD:(
11. Al-Kashaf An-Haqaiq Ghawamiz al-Tanzil and the eyes of the Qawil in the face of interpretation, vol. 3, Dar al-Kitb al-Arabi, (Beirut, 1407 AH (
- Al-Shahristani , Muhammad ibn Abdul Karim ibn Abi Bakr r (t) 548 AH /1153m:(
12. Al-Mall and Al-Nahl, by Amir Ali Mahna, Ali Hassan Faour, vol. 3 , Dar al-Ma'arifa, (Beirut, 1993.(
- Al-San'ani ,Abu Bakr 'Abd al-Razzaq ibn Hammam (211 AH /826 AD:(
13. Author, Habib al-Rahman al-Azmi, vol. 2 , Scientific Council, (New Delhi, 1983. (
- Al-Tabari, Muhammad ibn Jarir) d. 310 AH/923 AD:(
14. Tarikh al-Rasl wa al-Maluk, by Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, vol. 2, Dar al-Ma'arif, (Cairo, 1967. (
15. Tafsir al-Tabari, by Abdullah ibn Abdul Mohsen al-Turki, Dar Hijr, (Cairo, 2001. (
- Ibn 'Abd al-Rabah al-Andalusi, Shahab al-Din Ahmad ibn Muhammad (d. 328 AH/939 AD:(
16. Al-Aqd al-Farid, Dar al-Kitb al-Ulamiyah, (Beirut, 1404 AH.(
- Ibn' Aqil Abu al-Wafa' (d. 513 AH/1119 AD:(
17. Kitab al-Funun, by George al-Muqaddasi, Dar al-Mashreq, (Beirut, 1970. (
- Al-Ghazali ,Abu Hamid Muhammad ibn Muhammad al-Tusi (d. 505 AH /1111 AD: (
18. Revival of Religious Sciences, Dar al-Ma'arifa, (Beirut, 1985.(
19. Economics in Beliefs, by Abdullah Mohammed al-Khalili, Dar al-Kitb al-Ulamiyah, (Beirut, 2004.(
20. Al-Tabar al-Mabsuk in the advice of the kings, by Ahmad Shams al-Din, Dar al-Kitb al-Ulamiyah, (Beirut, 1988.(
21. Internal scandals, by: Abdul Rahman Badwi, Dar al-Kitb, (Kuwait, DS.(

رفض القمع السياسي من خلال نظرية شرعية الحكم لدى المفكرين والعلماء المسلمين في القرن الخامس الهجري

22. Rules of Beliefs, by Musa Mohammed Ali, Vol. 2 ,World of Books, (Lebanon, 1985.)

• **Al-Farabi, Abu Nasr Muhammad ibn Muhammad ibn Tarkhan) t ٣٣٩ AH ٩٥٠ / m:(**

23. View of the Virtuous City, Vol. 2, Dar al-Mashreq, (Beirut, 1986)

• • • • **Al-Qazi Abdul Jabbar ,ibn Ahmad ibn Abdul Jabbar al-Hamdhani (d. 415 AH/1024 AD:(**

24. Al-Mughni in the fields of monotheism and justice, adjustment and distortion, by :Mahmoud Mohammed Qasim, Dar al-Kitb Printing House, (Cairo, S.(

• • • • **Al-Qurtubi, Muhammad ibn Ahmad) d. 671 AH/1273 AD:(**

25. Al-Jami' al-Ahkam al-Qur'an, by Ahmad al-Barduni and Ibrahim Atfish, vol. 2, Dar al-Kitb al-Masriyah, (Cairo, 1964.)

• • • • **Al-Qalqshandi ,Ahmad ibn Ali (d. 821 AH/1418 AD:(**

26. The Effects of Healing in the Conditions of the Caliphate, by Abdul Sattar Ahmad Faraj, Volume 2, Kuwait Government Printing House, (Kuwait, 1985.)

• • • • **Ibn Katheer, Emad al-Din, Abu al-Fada' ibn Ismail ibn 'Umar (774 AH /1372 AD:(**

27. The Beginning and the End, Abdullah ibn Abdul Mohsen Al-Turki, Dar Hajar , (Cairo, 1997)

• **Al-Mawardi , Abu al-Hasan Ali ibn Muhammad ibn Muhammad ibn Habib al-Basri (d. 450 AH/1058 AD:(**

28. Al-Hawi al-Kabir in the jurisprudence of Imam al-Shafi'i and his brief commentary on al-Muzni ,by Ali Muhammad Ma'waz and Adel Ahmad Abdul Majud, Dar al-Kitb al-Ilamiyah) ,Beirut, 1999.(

29. Al-Ahkam al-Sultaniyah , by Ahmad Jad, Dar al-Hadith, (Cairo, 2006. (

Second, new sources

• **Al-Jami ,M .Hamad Aman Bin Ali:**

30. Haqiqah al-Shuri in Islam, Dar al-Taqqwi) ,Al-Madinah al-Munoura, 1993.(

• **Al-Shanqiti ,Mohammed Mukhtar:**

31. The Constitutional Period in Islamic Civilization from the Great Tribulation to Al-Rabi' al-Araby, Qatari Book House, (Doha.(٢٠١٨ ,

• **Al-Nabhani ,Taqi al-Din:**

32. System of Government in Islam , Sader Rihani) ,Beirut. (١٩٥١ ,

• **Al-Biwli ,Salahuddin:**

33. Political Thought at Al-Mawardi, Dar al-Thaqafa), Cairo, 1983.(
- **Gibron ,Muhammad:**

34. Justice in the political thought of the limited and limited heritage,
Second Conference for Social Sciences and Humanities, Arab Center for
Policy Research and Studies, (March, 2013.(
 - **Habsh ,Mohammed:**

35. System of Government in Islam, Al-Falah Library, (Kuwait, 2019.(
 - **Habib ,Saad Abdulsalam:**

36. Al-Shura'i in Islam ,Supreme Council for Islamic Policy, (Cairo, DS.(
 - **Rasool ,Abdullah Rasool:**

37. Reflection of Political and Religious Conflict on the State of Thought
and Science in Islamic Civilization, Baghdad and Andalusia for
Example (5-6 AH/11-12 AD), Tafsir Office, (Erbil, 2025.(
 - **Al-Zabdani Omar Anwar:**

38. Legitimate Politics Andal Juwaini, its rules and purposes, Dar al-Bashair
al-Islamiyya, (Beirut.(٢٠١١ ,
 - **Saeed ,Subhi Abda:**

39. The ruler and the principles of rule in the Islamic system, Dar al-Fakr al-
Arabi, (Cairo, 1985. (
 - **Atwan ,Hussein:**

40. Al-Amuyun wa al-Khilafah ,Dar al-Jil, (Beirut, 1986. (
 - **Alia ,Samir:**

41. Theory of the State and its Ethics in Islam, University Foundation for
Studies, (Beirut, 1988. (
 - **Ammar ,Mohammed:**

42. Al-Mu'tazilah wa al-Thawra, Dar al-Hilal, (Cairo ,1984 . (
 - **Oda ,Abdul Qadir:**

43. Islam and Our Political Discourse ,Message Foundation, (Beirut, 1981.(
 - **Owais ,Abdul Halim:**

44. Encyclopedia of Terms of Quranic Sciences, Vol ,٢ .Dar al-Wafa', (Al-
Mansura, 2007(

